

Z á p i s n i c a

z hlavného pojednávania konaného na Krajskom súde v Bratislave, dňa 21.-24. októbra 2003, v trestnej veci **obžalovaného Ing. Miloša Kocúra a spol.** pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a iné.

Začiatok hlavného pojednávania o 9.00 hod., č.dv. 91.

P r í t o m n í :

Predsedníčka senátu :	JUDr. Soňa Smolová
Členovia senátu :	JUDr. Jana Serbová JUDr. Tibor Lukáč Ondrej Krasňan
Náhradná sudkyňa :	JUDr. Magdaléna Blažová
Zapisovateľka :	Judita Laczová
Zástupca KP :	JUDr. Róbert Vlachovský – prítomný, termín bral na vedomie
Obžalovaní :	1/ Ing. Miloš Kocúr – prítomný, termín bral na vedomie 2/ Ing. Milan Andrášik – prítomný, termín bral na vedomie 3/ Ing. František Čerman – prítomný, termín bral na vedomie 4/ Stanislav Dúbravický – prítomný, termín bral na vedomie 5/ Juraj Lachman – neprítomný, termín bral na vedomie, ospravedlnený 6/ Ing. Pavel Beďač – prítomný, termín bral na vedomie
Obhajcovia :	Za obž. Ing. Miloša Kocúra 1/ JUDr. Kamil Beresecký – prítomný, termín bral na vedomie

Za obž. Ing. Miloša Andrašika
2/ JUDr. Juraj Kolesár – prítomný, termín
bral na vedomie

Za obž. Ing. Františka Čermana
3/ JUDr. Alan Bohm – prítomný, termín
bral na vedomie

Za obž. Stanislava Dúbravického
4/ JUDr. Ivan Schultz – prítomný, termín
bral na vedomie

Za obž. Juraja Lachmana
5/ JUDr. Boris Sobolovský – neprítomný
JUDr. Chvojková – prítomná, termín brala
na vedomie, v zastúpení podľa
substitučnej plnej moci

Za obž. Pavla Beďača
6/ JUDr. Alan Bohm – prítomný, termín bral
na vedomie

Predsedníčka senátu oboznámila pripis obžalovaného Juraja Lachmana.

U z n e s e n i e

Podľa § 202 ods. 4 Tr. por. hlavné pojednávanie sa vykonáva v neprítomnosti obžalovaného Juraja Lachmana.

U z n e s e n i e

Podľa § 219 ods. 2 Tr. por. predsedníčka senátu oboznámila priebeh doterajšieho dokazovania.

Predsedníčka senátu zisťuje prítomnosť predvolaných znalcov MUDr. Ľubomír Vražda, MUDr. Elena Mokrášová, MVDr. Jana Freyová.

Obžalovaný Dúbravický, dokladám do spisu adresy Francúzok, ktoré boli v kritickom čase v Nitre. Kópie sa zakladajú do spisu, a sú totožné s originálnymi dokladmi.

JUDr. Alan Bohm, dokladá plnomocenstvo, podľa ktorého bude zastupovať obžalovaného Ing. Pavla Beďača.

Obžalovaný Čerman udávam, že pokiaľ svedkyne z Francúzska predložili kópiu denníka išlo o denník, v ktorom sú poznámky, ktoré som urobil ja a moja matka.

Obžalovaný Beďač udáva, že nie je problém predložiť originál denníka a urobiť expertízu.

Predstúpil znalec MUDr. Ľubomír Vražda, ktorý po zák. poučení podľa § 106 Tr. por., o význame znaleckého posudku z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede a vedome nepravdivého znaleckého posudku, udáva :

Poučeniu som porozumel.

Pridržiavam sa v plnom rozsahu posudkov, tak ako som ich vypracoval v roku 1981. Nevieť, sa už k posudkom vyjadriť, posudky som povinný archivovať 10 rokov, tieto posudky v súčasnosti ani nemám k dispozícii. Čo si pamätám, že ani jeden z obžalovaných nebol vtedy duševne chorý. Trvám na svojich záveroch, tak ako som ich urobil pri vyšetrovaniach v roku 1981.

U z n e s e n i e

Podľa § 211 ods. 4 Tr. por. čítajú sa znalecké posudky č.l. 210 až 226, 248 až 263, 264 až 290.

Obžalovaný Kocúr, mám pripomienku v tom smere, že znalec konštatoval, že som spáchal trestný čin v čase, keď som bol v postavení obvineného.

Mám otázku na znalca, z čoho konštatoval, moju vinu, znalec udáva : Otázka viny nie je otázka znalecká, podstatné v znaleckom posudku sú závery, kde sa konštatuje okolnosť, či obvinený trpí duševnou poruchou alebo chorobou. Po 20 rokoch sa k tomu neviem vyjadriť, v posudku sa nachádza výpis z dokumentácie.

Obžalovaný Kocúr, mám za to, že znalec bol zaujatý. Pretože podľa môjho záveru znalec sa vyjadril akoby som bol vinný.

Oboznamuje sa posudok na obvineného Ing. Andrášika

Obžalovaný Andrášik, bez pripomienok.

Obžalovaný Kocúr mám pripomienku k znaleckému posudku ohľadne obžalovaného Andrášika je záver podľa môjho názoru správne koncipovaný.

Oboznamuje sa posudok na obvineného Juraja Lachmana.

Obžalovaní, bez pripomienok.

Oboznamuje sa posudok na obvineného Ing. Františka Čermana.

Obžalovaný Čerman má otázku na znalca, z čoho tento vychádzal, že on mal účasť na znásilnení, znalec odpovedá :

Vychádzal som zrejme z dokumentácie.

Na otázku predsedníčky senátu, znalec udáva, že aj oni sami sa obžalovaných pýtali, na trestnú činnosť, avšak nie každý bol ochotní o tom hovoriť.

Na to predsedníčka senátu oboznámila časť znaleckého posudku č.l. 263.

Obžalovaný Čerman k prečítanej časti výpovede uvádza otázku, „toto som vám pán znalec hovoril“.

Znalec udáva, pracujem 22 rokov ako znalec, urobil som tisicky pripadov a nemôžem si pamätať, čo konkrétne mi obžalovaný povedal. Znovu opakujem, že moja poloha ako znalec, a nie hodnotiť skutkové okolnosti, ale vyjadriť sa k duševnému stavu.

Na otázku členky senátu, či je možné, aby znalec napísal do posudku niečo čo mu obžalovaní nepovedali, znalec udáva :

Nemal som dôvod, aby som napísal do spisu niečo, čo nie je pravdivé.

Obžalovaného Čermana, mám pripomienku, že znalec napísal v čase spáchania trestného činu.

Znalec udáva : Ak je niekto obvinený musím napísať v čase spáchania trestného činu, pričom za toto považujem určitý časový úsek, ktorým sa musím zaoberať.

Obžalovaný Čerman mám pripomienku, protestujem proti postupu znalca. Mám za to, že konštatoval skutočnosti, ktoré neboli preukázané.

Oboznamuje sa posudok na obvineného Dúbravického.

Obžalovaný Dúbravický uvádza, že znalec sa rozprával s vyšetrovateľmi toto mi sám znalec povedal.

Znalec udáva, znalci majú povinnosť spolupracovať s vyšetrovateľmi, a vyšetrovatelia im dávajú podklady, na základe ktorých majú vypracovať znalecký posudok. Spomínam si, že u pána Dúbravického, išlo o zvláštnu situáciu, keď tento bol v liečebni, a mňa tam doviezli vyšetrovatelia.

Oboznamuje sa posudok na obvineného Beďača.

Obžalovaný Beďač mám pripomienku z čoho znalec vychádzal, keď sa zaoberal opilstvom, znalec udáva :

Teraz sa neviem vyjadriť, zrejme bola tak položená otázka, na čo predsedníčka senátu oboznamuje otázku č. 4 k posudku.

Znalec udáva : Ja som uviedol, že ak sa preukáže.

Obžalovaný Beďač udáva, ja som nikdy v živote nepil, ani predtým ani teraz.

Na otázku obžalovaného Beďača, odkiaľ bral znalec informácie 5 rokov dozadu, na dobu kedy bol čin spáchaný, znalec udáva :

My nedokazujeme, my sme znalci, že ak by súd preukázal, že obžalovaný pil tak sme sa hypoteticky zaoberali touto otázkou.

Na ďalšiu otázku, či mal znalec k dispozícii zdravotnú dokumentáciu, alebo informácie od rodinných príslušníkov z roku 1976, znalec udáva :

To už dnes nemôžem ani tušiť.

Obžalovaný udáva : Nemal k dispozícii zdravotnú dokumentáciu ani informácie od rodinných príslušníkov z roku 1976.

Na otázku obžalovaného Beďača, či sa znalec zúčastňoval vyšetrovania, iným spôsobom ako znalec, znalec udáva :

Nie. Na žiadosť vyšetrovateľa je možné zúčastniť sa výsluchu. Takáto situácia v tomto konaní nebola.

Na otázku, či má znalec právo doplniť vyšetrovanie, znalec odpovedá :
Nerozumiem otázke.

Na otázku predsedníčky senátu, či sa znalec zúčastňoval, aj iných úkonov, ako vyhotovenia znaleckého posudku, znalec uvádza :

Prečo by som to robil.

Obžalovaný Dúbravický mám otázku, keď mal znalec moju zdravotnú dokumentáciu, na čo mal vyšetroval vo väzbe, znalec udáva :

Na obžalovaného Dúbravického si pamätám, tento bol v liečebni a preto prvé vyšetrenie bolo ohľadne otázky, či je možné, aby vypovedal.

Predsedníčka senátu oboznamuje z čl. 290.

Obžalovaný Dúbravický, mal som pocit, že ma znalec hneď označoval za osobu, ktorá niččo spravila a vykonala.

Obžalovaný Dúbravický, ja som bol liečený pre normálne depresie, ktoré sa netýkali trestného činu.

Na otázku predsedníčky senátu, či vyšetroval aj v priebehu hlavného pojednávania v roku 1982 niektorého z obžalovaných znalec udáva :

Áno v priebehu procesu som vyšetroval jedného z obžalovaných, ktorý bol v ťažkej depresii a mal som za to, že sa nemôže ďalej zúčastňovať procesu a navrhol som prerušenie.

Obžalovaný Beďač, mám za to, že je potrebné čítať znalecký posudok ohľadne obžalovaného Brázdu, ktorého vec voľa vylúčená na samostatné konanie lebo mám za to, že už v čase pojednávania vykazoval známky duševnej choroby.

Po tichej porade senátu bolo rozhodnuté, že návrh na čítanie znaleckého posudku obžalovaného Brázdu, ohľadne ktorého bola vec vylúčená na samostatné konanie sa zamieta.

U z n e s e n i e

Hlavné pojednávanie sa prerušuje do 10.30 hod..

U z n e s e n i e

Pokračuje sa v prerušenom hlavnom pojednávaní.

Na otázku obžalovaného Beďača, či je možný akútny začiatok psychózy na báze abnormne štrukturovanej osobnosti v strese, znalec udáva :

Neviem, prečo by som odpovedal na túto otázku, keďže sa netýka obžalovaného.

Obžalovaný Beďač mám pripomienku v tom, že Brázda je duševne chorý človek. Obžalovaný Brázda, ktorého vec je vylúčená na samostatné konanie, už prišiel chorý do výkonu trestu.

Ďalšie otázky obžalovaného Beďača smerujú k znaleckému posudku na obžalovaného Brázdu, tieto však súd vzhľadom na predchádzajúce rozhodnutie senátu nepripustil.

Obžalovaný Beďač, ja mám pripomienku k tomu, že Brázdu pripravovali na tento proces a k tomu, nech sa znalec vyjadrí, znalec udáva :

Ja s tým nemám nič spoločné.

Na otázku obžalovaného Beďača, či mal znalec nejakú vedomosť o umiestnení obžalovaných o výkone trestu, znalec udáva :

Táto otázka sa ma netýka.

Na otázku predsedníčky senátu, či znalec prišiel do styku s obžalovanými po vypracovaní znaleckých posudkov, okrem obžalovaného, ktorého vec je vylúčená na samostatné konanie, znalec udáva :

Nie.

Obžalovaný Čerman, mám za to, že obžaloba bola prečítaná tak, že sa tam vyskytoval aj obžalovaný Brázda.

Znalec si uplatňuje znalečné za účasť na pojednávaní a vyhotovení znaleckého posudku á 200,- Sk.

U z n e s e n i e

Znalcovi sa priznáva znalečné za 2 hodiny vo výške 400,- Sk.

Predstúpila znalkyňa **MUDr. Elena Mokrášová**, ktorá po zák. poučení podľa § 106 Tr. por., o význame znaleckého posudku z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede a vedome nepravdivého znaleckého posudku, udáva :

Poučeniu som porozumela.

Znalecký posudok som vypracovala v spolupráci s MUDr. Ľubomírom Vraždom, a nemám k ich záverom čo dodať.

Obžalovaný Kocúr, mám pripomienky k znaleckým posudkom v tom smere, že voči samotným záverom nenamietam len voči formulácii, v ktorých som videl snahu považovať obžalovaných za vinných.

Obžalovaný Beďač prednáša otázku, či môže reaktívna depresia zaniknúť po 3 týždňoch bez toho, že by jej vplyv nebol zanedbateľný, znalkyňa udáva :

Ide o otázku, na ktorú sa nedá tak všeobecne odpovedať, je to individuálna otázka, záleží na tom, akú liečbu dotyčná osoba mala. Záleží od osobnosti. Jednoznačne sa k tejto otázke nedá vyjadriť.

Ďalšie pripomienky neboli.

Znalkyňa si neuplatňuje znalečné.

Predstúpila znalkyňa **MVDr. Jana Freyová**, ktorá po zák. poučení podľa § 106 Tr. por., o význame znaleckého posudku z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede a vedome nepravdivého znaleckého posudku, udáva :

Poučeniu som porozumela.

U z n e s e n i e

Podľa § 211 ods. 4 Tr. por. číta sa znalecký posudok znalkyne MVDr. Jany Freyovej z č.l. 1085-1087.

Predsedička senátu dáva otázku znalkyni, keďže v závere posudku pod bodom 3 znalkyňa udáva použiteľnosť pachových stôp i po rokoch, či nevie vyjadriť časové obdobie, po ktoré je možné pachové stopy použiť, znalkyňa uvádza :
Časový úsek sa nedá ohraničiť, sú stopy ktoré sú použité po 10-20 rokoch, možno i viac. Záleží na kvalite ich odobratia, i ich zakonzervovania. A frekvencii ich používania.

Na otázku obhajcu Dr. Bereseckého, či bol odber pachových stôp urobený v súlade s predpismi, znalkyňa udáva :

Nemohla som sa pre nedostatok podkladov k tomuto vyjadriť.

Na otázku obžalovaného Kocúra, aký vplyv mohlo mať pre zakonzervovanie pachových stôp, okolnosť, že tieto sa nachádzali 5 dní na smetisku medzitým, tieto zobrala cigánska rodina, znalkyňa udáva :

Pachové stopy mohli byť zaistené, a nemuseli byť jediným spôsobom merania je identifikácia pomocou psa, na jednom predmete môže byť zachytených viacero pachových stôp, avšak pes zachytí len zhodnosť porovnávacou pachovou stopou.

Na ďalšiu otázku obžalovaného Beďača, či je možné vylúčiť, že pachy tam boli 5 dní, znalkyňa udáva :

Nemôžem to ani potvrdiť ani vylúčiť.

Obžalovaný Beďač, mám pripomienku v tom smere, že podľa posudku v prílohe II, 16-17 bola nájdená zhodnosť pachových stôp na texaskách, ktoré sa však podľa výpovede svedka Tanku vôbec na smetisku nenachádzali.

Mám za to, že pri pachových skúškach sa robila kamufláž, lebo rifle, kde mali byť moje pachové stopy sa vôbec nenašli.

Podľa mojich vedomostí rifle následne dodala matka poškodenej. O tejto skutočnosti som sa dozvedel, až v priebehu konania pred súdom.

Obžalovaný Andrášik dáva otázku, či mala byť urobená nejaká správa o pachových stopách, znalkyňa udáva :

Takúto správu som nemala k dispozícii.

Na otázku obžalovaného Dúbravického, či porovnávanie pachových stôp závisí od kvality materiálu, znalkyňa udáva :

Závisí, ale tieto okolnosti som nerozoberala v znaleckom posudku, nakoľko som nemala dostatok podkladov.

Na ďalšiu otázku obžalovaného Dúbravického, či bola v čase zaistenia pachových stôp táto otázka predmetom štátneho tajomstva, znalkyňa udáva :

Išlo o utajenú kriminalistickú metódu, ktorá bola v roku 1989 zmenená na utajenie obyčajné. Ďalej upozorňujem, na materiál „Smernice pro využívání metody pachových konzerv ve Sboru národní bezpečnosti“, a iný materiál sa mi nepodarilo zistiť.

Na ďalšiu otázku obžalovaného Dúbravického, aký vplyv majú poveternostné a klimatické podmienky na pachové stopy, znalkyňa udáva :

Pri dlhodobom pôsobení vysokej vlhkosti alebo naopak sucha môžu byť pachové stopy alebo sú pachové stopy znehodnocované. Ich intenzita postupne klesá. Opäť je to merateľné len priamym použitím psa, nie je iná metóda na meranie.

Je preukázané, pri vyhľadávaní mŕtvol alebo pri porovnávaní pachových stôp mŕtvol, alebo ich okolia, je možné zachytiť aj stopy iných osôb, ktoré prišli do kontaktu aj s tou osobou. Časový úsek nie je možné určiť.

Na ďalšiu otázku obžalovaného Dúbravického, akým spôsobom sa vykonáva porovnávanie zaistených pachových stôp a porovnávacích pachových stôp, znalkyňa udáva :

Odoberú sa pachové stopy z miesta činu, alebo z použitých predmetov, o ktorých sa predpokladá, že ich mal v ruke páchatel. Na druhej strane sa odoberú porovnávacie pachové stopy od podozrivých osôb, jedny aj druhé sú zakonzervované osvedčeným spôsobom, a identifikácia sa robí na špeciálnom pracovisku, so špeciálne vycvičenými psami.

Na otázku obžalovaného Beďača, či je možné, aby bol sňatý pachový odtlačok z mŕtvoly, ktorá bola 5 dní vo vode, znalkyňa udáva :

Sňať je možné technicky, ale či na pachovom snímači bude zachytená aj iná stopa ako pach mŕtvoly, nezodpoviem, pretože zas to závisí od mnohých okolností a faktov, a zodpovedať by mohla len priamo skúška so psom. Považujem to za málo pravdepodobné.

Na otázku obžalovaného Beďača, či je možné snímať pachové stopy v dažďovom období, znalkyňa udáva :

Je to možné, pri snímaní stóp nemusi byť totiž jasné, kedy došlo ku skutku.

Na otázku obžalovaného Beďača, či sa robili takéto úkony z roku 1976, keďže smernica je z roku 1977, znalkyňa udáva :

Viem o tom, že sa táto metodika používala, avšak akou smernicou bola riadená sa vyjadriť neviem, lebo som sa k nej nedostala. Táto metodika sa začala zavádzať u nás začiatkom 70-tych rokov.

Obžalovaný Kocúr, mám pripomienku, že porovnávanie sa robilo až v roku 1982, keď už prebiehal súd.

Obžalovaný Beďač chcem uviesť, že pri skupinách o ktorých predtým bežalo pojednávanie /Hrmo/ sa toto porovnávanie nerobila z čoho vyvodzujem záver, že išlo o vykonštruované stopy.

Na otázku obžalovaného Dúbravického, či má znalkyňa certifikát zo zodorológie, znalkyňa udáva :

Certifikát zo zodorológie nemám.

Znalkyňa si uplatňuje znalečné za účasť na pojednávaní a vyhotovenie znaleckého posudku á 200,- Sk.

U z n e s e n i e

Znalcovi sa priznáva znalečné za 2 hodiny vo výške 400,- Sk.

Predstúpil **svedok Jozef Daňo**, gen. Ako na čl. 1532, ktorý po zák. poučení podľa §§ 97, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede, z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva:

Poučeniu som porozumel.

K veci si pamätám toľko, že kritického dňa som sa bol spolu s obžalovaným Kocúrom kúpať na jazerách v Ivanke pri Nitre. Bol som tam spolu s mojou manželkou Bol tam ešte môj brat František Daňo, Michal Luprich a myslím, že sa volá Šuba – Ploso. Ja by som nepovedal, že si pamätám presne k tomu dňu, ja som odpočítaval čas od majstrovstiev vo futbale. Ten bol 26. júna 1976. Pamätám si, že nás zastihla aj búrka. Z kúpania sme sa vracali až na druhý deň okolo obeda.

Svedok vypovedá zhodne ako na čl.1533,1535,1536

Na otázku predsedníčky senátu, či niekto ovplyvňoval svedka, aby zmenil výpoveď, svedok udáva :

Bol jedenkrát na mňa vykonávaný nátlak ešte v roku 1981 mne neznámym vyšetrovateľom. Nevieťm uviesť, či som bol zadržaný, avšak po dobu kratšiu ako 24 hodín ma vyšetrovali. Bolo mi tiež vyhrázané odobratím dieťaťa, tým že nedokončím aspiratúru. Bolo mi vyhrázané niekde za železnicou.

Na otázku obhajcu Dr. Bereseckého, že kto sa mu v Bratislave vyhráždal, svedok udáva :
Boli sme predvolaní a vyhráždali sa nám ľudia, ktorí bol vnútri v kancelárii, kde nám dávali otázky.

Na otázku obžalovaného Kocúra, svedok udáva :
Bol som vypočúvaný 2 krát v Nitre, a v Bratislave.

Obžalovaný Kocúr k výpovedi svedka chcem uviesť, že o kúpaní som prvýkrát vypovedal dňa 30. júna 1981 nemal som žiaden kontakt s ostatnými.

Na otázku predsedníčky senátu, či sa svedok rozprával v čase výsluchov v roku 1981 so svedkami Luprichovými, svedok odpovedá :
Rozprávali sme sa všeobecne čo sa stalo. Bavili sme sa aj o kúpaní. Nikto ma nenahováral, ani by ma nenahovorili, aby som vypovedal inak.

Obžalovaný Kocúr uvádza, že ani Luprichoví nevedeli, čo som vypovedal.

Jozef Daňo predkladá písomné vyjadrenia svojho brata Františka Daňa s tým, že tento sa na pojednávanie zo zdravotných dôvodov nemôže dostaviť. Vyjadrenia sa zakladajú do spisu.

Svedok svedočné nežiada.

Predstúpila svedkyňa **Zdenka Prieložná**, gen. ako na čl. 1396, ktorá po zák. poučení podľa §§ 97, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede, z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Poučeniu som porozumela.

9.7.1976 som ako študentka bola na brigáde v Bratislave. Boli sme na diskotéke, keďže WC bolo pozamykané, išli sme na parkovisko. Asi v čase 21.30-22.00 hod. sme sa vracali, vyšli sme na príjazdovú cestu, vyštartovalo vzápätí auto väčšou rýchlosťou. Mne sa zvrtila noha a priateľka ma zachytila. Auto prechádzalo okolo nás, vedľa šoféra sedel muž, ktorý mal vystrčenú ruku von, videla som ho na vzdialenosť 30-40 cm do tváre. Auto vyšlo na hlavnú cestu, vtedy sme videli dievča, auto sa pri nej zastavilo, vyskočil muž sediaci vedľa šoféra a druhý, ktorý sedel vzadu; dievča zdrapili a naložili do auta. Jeden skríkol nakladaj – ber ju, dievča malo kabelku na pleci, a príručnú igelitovú tašku, ktorou sa bránila. Vtiahli ju do auta, volala o pomoc, auto bolo bez svetiel, bola tam veľká tma, ŠPZ nebolo vidieť. Farbu neviem uviesť, jediné čo mi zostalo v pamätám bola kovová lišta. Podľa môjho názoru to bola Lada, Fiat; nebola to žiadna Škodovka.

Keď som zbadala muža v okne, ktorý mal ruku von z auta, mal oblečenú svetlú košefu s vyhrnutým rukávom.

Toto všetko sme potom ohlásili nášmu vedúcemu brigády. Pri internáte sme videli sedieť 3-4 mladencov, ktorí nás oslovili, „no čo kočky, počuli ste ju a nepomohli ste jej“.

U z n e s e n i e

Podľa § 211 ods. 2 Tr. por. číta sa výpoveď svedkyne zo dňa 14.7.1976, 17.7.1976, 16.11.1976, 26.8.1981, z hlavného pojednávania z č.l. 2468-2474.

K rozpornostiam chcem uviesť, že ja mám tú tvár pred očami. Nie som si vedomá, že by som chcela zavádzať, neviem vysvetliť rozpornosť mojich výpovedí, ohľadne, toho, že na hlavnom pojednávaní v roku 1982 som označila obžalovaného Kocúra ako muža, ktorý vŕahoval poškodenú do auta. Teraz som si spomenula, že keď som vypovedala v roku 1982 na hlavnom pojednávaní som bola vo veľmi zlom psychickom stave, mala som pocit akoby som tým vrahom bola ja. Tento pocit som mala preto, že obžalovaní boli za mojím chrbtom, vyskakovali a vykrikovali, že klamem.

Na hlavnom pojednávaní vyskočil obžalovaný Kocúr, ktorý tvrdil, že jeden svedok tvrdí to a druhý ono. Preto si presne pamätám, že som na hlavnom pojednávaní uviedla, že mal obžalovaný bledú košefu s vyhrnutým rukávom.

Obžalovaný Dúbravický o 12.30 hod. opustil pojednávaciu miestnosť zo zdravotných dôvodov. A prehlásil, že sa môže časť pojednávania vykonať v jeho neprítomnosti.

Predsedníčka senátu žiadala svedkyňu, aby odstránila rozpor v tvrdení aké vozidlo videla, pričom svedkyňa udáva, ani dnes by som nerozoznala rozdiel medzi vozidlom Žigou a Fiatom.

Obžalovaný Dúbravický sa vrátil do pojednávacej miestnosti.

Pokiaľ ide o rozpor mnou udávanej farby vozidla nepamätám si na to.

Predsedníčka senátu oboznámila protokol o vyšetrovacom pokuse č.l. 1696-1699.

Svedkyňa uvádza, jednoznačne som mužovi videla do tváre, a na fotografiách som ho rozpoznala. Pokiaľ ide o zápisnice z vyšetrovacích pokusov, tieto sú pravdivé. Určite si pamätám, že mal ruku vystrčenú von z auta, ale čo mal oblečené to už som uviedla. Znovu opakujem, že som videla mužovi do tváre, inak by som ho nevedela opoznať.

Na otázku predsedníčky senátu, či vie svedkyňa vysvetliť, prečo dňa 16.11.1976 do zápisnice uvádzala, že videla iba temeno hlavy muža v aute, do tváre mu dobre nevidela, a že tohto muža by nespoznala, keby ho videla.

Ťažko mi je to vysvetliť, boli sme v tom čase pod psychickým tlakom, stalo sa nám viackrát, že nás zastavili chlapeci s tým, že „čo kočky vy ste to videli“. A vypytovali sa nás, že čo sme konkrétne videli. Neviem vysvetliť, prečo som vypovedala ináč, nedokážem povedať, že by to

bolo pod vplyvom strachu. Určite to nebol strach s polície alebo z týchto orgánov. Nerobili na mňa žiadny nátlak.

Na otázku zástupcu KP, či videla na diskotéke muža, ktorého uviedla, že ho videla v aute, svedkyňa uvádza :

Nie. Mala som svoj okruh priateľov, s ktorými som sa zabávala.

Na ďalšiu otázku zástupcu KP, či videla, resp. vie udať počet osôb v aute, svedkyňa uvádza :
Videla som jednu osobu, ďalšiu osobu som videla, keď vyskočila z auta a vtáhovali dievča do auta, lebo pošk. Cervanovú, som vtedy nepoznala.

Na ďalšiu otázku zástupcu, či by svedkyňa vedela povedať, či v aute bola aj žena, svedkyňa uvádza :

Boli tam rozhodne títo dvaja muži, šoféra tiež neviem identifikovať, či to bola žena alebo muž. A neviem, či ešte niekto tam bol.

Na otázku, či chlanci, ktorí sa ich pýtali na prípad, sa ich pýtali v roku 1976 alebo v období roku 1981, svedkyňa udáva :

Boľo to v roku 1976. Niekto si nás dobre zapamätal.

Na otázku obhajcu Dr. Bereseckého, prečo svedkyňa až v roku 1981 začala spomínať pri výsluchu vozidlo Fiat, svedkyňa uvádza :

Ide o vozidlá, ktoré sa podobajú.

Na ďalšiu otázku obhajcu Dr. Bereseckého, prečo svedkyňa až v roku 1981 pri vyšetrovacom pokuse napriek tomu, že tam bolo prítomné vozidlo, ale červenej farby, svedkyňa udáva :

Aj farba ma mohla zmýliť.

Na otázku Dr. Bereseckého, kedy dostala svedkyňa k dispozícii fotoalbum, svedkyňa udáva:
Fotoalbum som mala k dispozícii aj v roku 1976. Neviem, či sú všetky zápisnice o výsluchu, lebo ja som bola niekoľkokrát vypočúvaná na Februárke.

Na ďalšiu otázku Dr. Bereseckého, kedy v ktorom období spoznala vo fotoalburne osobu, ktorú označila, svedkyňa udáva :

Mám taký dojem, že to bolo hneď na začiatku, teda v roku 1976. Fotoalbumy mi boli predkladané v roku 1976. Tam som spoznala prvýkrát osobu, ktorú som videla v aute.

Na ďalšiu otázku Dr. Bereseckého, či jej boli predkladané v roku 1981 fotoalbumy, svedkyňa udáva :

Boľa som síce predvolaná, ale len zakaždým s nejakými dotazmi, či som si na niečo spomenula, či sa mi vybavil detail, avšak si nepamätám, že by mi boli predkladané fotoalbumy.

Na otázku Dr. Bereseckého, či osoba, ktorú označila na hlavnom pojednávaní v roku 1982 ako jedného z únoscov, bola totožná s osobou ktorá bola vo fotoalburne v roku 1976, svedkyňa udáva :

Ano, boľa to tá istá osoba.

Na ďalšiu otázku Dr. Bereseckého, či v čase v roku 1976 bola svedkyňa krátkozraká alebo ďalekozraká, svedkyňa udáva :

Krátkozraká. Mala som okuliare 1,5. V čase keď sa skutok odohral som bola bez okuliarov.

Na otázku Dr. Bohna, či si pamätá, kto ju predvolal na prvý výsluch dňa 14.7.1976, svedkyňa udáva :

14.7.1976 sme dobrovoľne išli s Mlynarčíkovou na oddelenie do Karlovej Vsi prihlásiť sa ako svedkyne. Mám taký pocit, že sme boli na VB už nedeľu. Mám taký dojem, že prvá výpoveď bola na internáte. Ale prvýkrát som vypovedala na miestom oddelení na VB. Mám za to, že 14.7.1976 bol na internáte na prvom poschodí tí ľudia, ktorí vec vyšetřovali. Nevieťm povedať, kto tam bol vypočúvaní. My sme mali od vyšetřovateľov prikázané, že sa nemáme o veci s nikým baviť.

Na otázku obžalovaného Kocúra, či videla svedkyňa niekoho na mieste, kde do auta vťahovali poškodenú potom, čo vozidlo odišlo, svedkyňa udáva :

Okrem spomínaných mládencov, ktorých som spomenula, keď sme išli smerom k internátu, nikoho iného nevidela.

Na otázku obžalovaného Beďača, či videla niekoho do auta nastupovať, svedkyňa udáva :

Nevidela som nikoho nastupovať, teda tam museli v aute sedieť, keďže auto sa pohlo.

Na otázku obžalovaného Andrášika, kde malo byť dievča vťahované do auta, svedkyňa udáva:

Bolo to na pravej strane smerom od vysokoškolského internátu, asi v polovici, nemôžem to teraz presne povedať.

Na otázku obžalovaného Dúbravického, či poznala niekoho kto bol na zábradlí, svedkyňa udáva :

Nie. Nezapamätala som si ich, lebo neboli pre mňa zaujímaví.

Svedkyňa svedočné nežiada.

U z n e s e n i e

Hlavné pojednávanie sa prerušuje o 13.10 do 14.00 hod..

U z n e s e n i e

Pokračuje sa v prerušenom hlavnom pojednávaní o 14.00 hod..

Hlavné pojednávanie dňa 21.10.2003 skončené o 14.15 hod..

Obhajkyňa obžalovaného Lachmana predložila prípis obžalovaného Lachmana, v ktorom obžalovaný rozpisuje jednotlivé výsluchy, ktorých sa zúčastnil, pričom uvádza aj výsluchy, o ktorých sa nespísala zápisnica. Podanie sa zakladá do spisu.

Predstúpil svedok Milan Antošovský, gen. ako na čl. 1227, ktorý po zák. poučení podľa §§ 97, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede, z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Poučeniu som porozumel.

Pokiaľ ide o účasť na diskotéke, tejto som sa zúčastnil, nakoľko som bol člen štábu brigád pre zabezpečenie telovýchovnej aktivity. 9.7.1976 som mal poriadkovú službu na diskotéke. Na diskotéke som videl obžalovaného Andrášika. Na iné osoby sa neviem rozpomenúť, viem, že tam mal dve cudzinky, k týmto neviem nič bližšie uviesť.

Na otázku predsedníčky senátu, či ešte niekoho iného videl na diskotéke, svedok uvádza :
Nie.

U z n e s e n i e

Podľa § 211 ods. 2 písm. b/ Tr. por. číta sa výpoveď svedka čl. 1227-1228, 2532 a čl. 2533 Tr. por. z roku 1980.

Na otázku predsedníčky senátu, či pokiaľ v roku 1978 spoznával osoby podľa fotoalbumu, či bola otázka na spoznanie osôb tak, že spoznával osoby, ktoré mali byť zúčastnené na diskotéke, alebo všeobecne osoby, ktoré mali byť z Nitry, svedok udáva :

Otázka znela iba či poznám ľudí vo fotoalbu, nebolo to vo vzťahu len ich účasti na diskotéke.

Pokiaľ ide o svedkyňu Vozárovú, nepamätám, sa či som ju videl na diskotéke, pamätám si len na p. Andrášika. Chcem uviesť, že ja som bol počas diskotéky, len vonku, čo sa dialo dnu neviem. Nachádzal som sa vo vestibule. Pokiaľ ide o vestibulu, hovorím o vestibul, ktorá sa nachádzala pred Unic klubom a nie pred centrálnym vstupom.

Na ďalšiu otázku predsedníčky senátu, či si svedok pamätá, koľko ľudí sa zúčastnilo diskotéky, svedok udáva :

Účasť na diskotéke, bola dá sa povedať štandardná, problém bol s lístkami len v tom, že lístky, sa rozdávali pre brigádnické skupiny.

Na otázku, kedy bol svedok vypočúvaný, svedok udáva :

Prvýkrát to bolo v roku 1978 lebo som obhajoval diplomovú prácu, tak som si to zapamätal. A jedakrát som bol vypočúvaný aj v Prešove, mohlo to byť v rokoch 1979-1980. O obsahu výpovede som sa s nikým nerozprával, a nikto na mňa nepôsobil.

Na otázku zástupcu KP, aby svedok vysvetlil, prečo pripustil vo výpovedi roku 1980, že Brázda mohol byť v prítomnosti Kocúra, či mu to dal niekto ako otázku, svedok udáva :

Zrejme to bola súčasť otázky, teraz si to už presne nepamätám. Išlo o otázku zo strany vyšetrovateľa.

Na otázku obhajcu Dr. Bereseckého, o akú diskotéku išlo, či tam bola živá hudba, svedok uvádza :

Už si to nepamätám.

Na otázku obhajcu Dr. Bohma, či sa spisovala zápisnica keď bol po dni 9.7.1976 dotazovaný na to, či poznal poškodenú, svedok uvádza :

Nepamätám si.

Na ďalšiu otázku obhajcu Dr. Bohma, na aké okolnosti bol svedok vypočúvaný v Prešove, svedok uvádza :

Bol som vypočúvaný k tejto udalosti. Bolo to asi v roku 1980. Bolo to na polícii s predvolankou, teraz si už presne nepamätám, či bola spísaná zápisnica. Išlo o prešovského vyšetrovateľa.

Obžalovaný Kocúr dáva otázku, či by ho svedok pustil na diskotéku, keby ho požiadal, svedok uvádza :

Áno.

Obžalovaný Kocúr mám pripomienku, že by som teda nemal problémy, keby som tam bol prostredníctvom svedka. A tento by si ma určite potom pamätal.

Obžalovaný Andrášik dáva otázku, ako došlo k určeniu termínu diskotéky, svedok uvádza: Tento termín mi bol ponúknutý vyšetrovateľom. O inú diskotéku nemohlo ísť, lebo len jedenkrát som bol na diskotéke.

Obžalovaný Andrášik mám pripomienku, že termín mu bol teda ponúknutý vyšetrovateľom, a nemuselo ísť o zhodný termín.

Svedok si uplatňuje svedočné a to cestovné Prešov - Bratislava a späť á 626,- Sk.

U z n e s e n i e

Svedkovi sa priznáva svedočné v sume 1252,- Sk.

Predstúpila svedkyňa **Jarmila Bisová**, bytom Nitra – Horné Krškany, Zelená 327/28, ktorá po zák. poučení podľa §§ 97, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede, z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Poučeniu som porozumela.

Pamätám si na obdobie v roku 1976. 28.4.1976 sme dostali byt a tento sme zariad'ovali, našla som doklady s dátumom 8.,9.7.1976 o kúpe záclon, dekorácií a pamätám si na ten deň, lebo 8.7. som bola v banke a 9.7. som bola vyzdvihnúť nákupy v Nových Zámkoch. Manžel mal

byť s deťmi, ale s nimi som ho nemašla, preto som išla k Beďačovým, lebo tam zvykol byť a opravovali auto. Tam som ho našla, došlo medzi nami ku konfliktu, bol to náš prvý konflikt, a preto si to pamätám. Auto bolo nepojazdné. Vychádzala som z toho, lebo bolo auto vonku rozobraté.

Obžalovaný Beďač predkladá kópiu overenia vydaného slovenskou štátnou sporiteľňou 8.4.1982, z ktorej sa zisťuje, že v uvedenej sporiteľni preplácali novomanželskú pôžičku 8.7.1976 a tovar bol vybraný 9.7.1976. Ako aj kópiu pokladničného bloku, na ktorom je opravený dátum, avšak na potvrdení je uvedené že, stránka predložila účet zo dňa 9.7.1976 a sporiteľňa omylom opravila účet na 6.7.1976.

Ja som bola vypočutá v roku 1985.

Otázky na svedkyňu neboli.

Obžalovaný bez pripomienok a otázok.

Svedkyňa svedočné nežiada.

Predstúpil svedok **Lubomír Lazový**, gen č.l. 1439, ktorý po zák. poučení podľa §§ 97, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede, z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o možnosti k prejednávanej veci a k svedkovi, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva:

Poučeniu som porozumel.

Keď som bol podozrivý, či v domovej výpovedi, a svedkyňa voľneke júla 1976 som bol na dvorčeka v izbe na najnižšom podlaží v rožnej izbe. Išiel som na balkón, vonku bola tma a videl som ako pomaly dolu ide auto. Počul som akoby krik, akoby niekoho násilím ťahali do auta. Krik bol podľa mňa prejav nesúhlasu, išlo o dievčenský krik. Podľa zvuku výfuku, išlo podľa mňa o auto Lada alebo Dácia, prípadne Fiat. Išlo o auto, ktoré nebolo tmavé, bolo skôr svetlejšej farby, ide len o môj dojem. Pokiaľ ide o krik bližšie slová si nepamätám. Na chodníku bola úplná tma, osvetlenie bolo pri vchode, a pri zastávke, nepamätám sa, či tam boli nejaké osoby.

Uznesenie

Podľa § 211 ods. 2 písm. b/ Tr. por. číta sa výpoveď svedka z prípravného konania z č.l. 1439-1446.

Pokiaľ ide o moju výpoveď zo dňa 13.7.1976, táto je pravdivá, rozporné je iba to, že ja som sa nachádzal na balkóne izby. Domnievam sa, že chodbový balkón ani na internáte nie je.

K výpovedi zo dňa 18.8.1976 chcem uviesť, že nechápem, prečo som hovoril o balkóne v kuchynke. Mám za to, že som bol na balkóne z izby. Podľa môjho názoru som musel byť na balkóne, ktorý bol z izby.

Na otázku predsedníčky senátu, či svedok vie, odstrániť rozpory medzi svojimi výpoveďami, ktoré urobil v roku 1976 a roku 19881, ktoré sa týkali pozorovania osoby, ktorá išla po chodníku, okolnosti vťahnutia tejto do auta, svedok udáva :

Neviem vysvetliť rozpor, prečo som vypovedal, že som v skutočnosti pozoroval z balkóna, ktorý bol v kuchynke na internáte. Neviem odstrániť rozpor vo výpovediach, či sa mi oživila nejaká spomienka po 5 rokoch v roku 1981, nevylučujem, že som bol ovplyvnený aj médiami. Neviem sa k rozporom vyjadriť.

Na ďalšiu otázku predsedníčky senátu, svedok uvádza :

V kritický večer som nepil alkohol.

Na otázku obžalovaného Kocúra, či by si svedok bol všimol, keby išiel niekto smerom ku vchodu do internátu po chodníku, svedok uvádza :

Je možné, že by som si to všimol, keby bol vošiel do vchodu internátu.

Na ďalšiu otázku, či si svedok pamätá aké boli svetlá na aute, ktoré pozoroval, svedok uvádza:

Podľa mňa išlo o vodorovné obdĺžnikové svetlá.

Obžalovaný Kocúr zakladá do spisu fotografiu vozidla. Týmto chcem ukázať na to, že vozidlo obžalovaného Brázdu nemalo svetlá umiestnené tak, ako tvrdí svedok.

Na otázku obhajcu Dr. Kolesára, či svedok počul aj mužský hlas, svedok uvádza .

Nespomínam si, pravdepodobne nie.

Obžalovaný Andrášik mám na svedka otázku, či po únose ostal niekto na mieste, svedok odpovedá :

Myslím, že nie.

Ďalej obžalovaný Kocúr, aby bola svedkovi ukázaná fotografia, či išlo o svetlá, ktoré uvádza vo svojej výpovedi.

Na to bola svedkovi ukázaná fotografia predložená obžalovaným Kocúrom, a svedok uvádza :
Zdá sa mi, že nie.

Ďalšie otázky na svedka neboli.

Svedok svedočné nežiada.

Obžalovaný Beďač má pripomienku, a protokoluje sa, že svedok uviedol, že mal záujem o autá.

Predstúpil svedok Juraj Tokár, gen. č.1. 1273, ktorý po zák. poučení podľa §§ 97, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Na veci si už nepamätám. Bol som v kritického dňa na diskotéke v Uní klube, hrala tam skupina Elán. Sedel som pri stole, z ľudí na diskotéke som poznal len Nadeždu Benovú. Dodatočne som bol konfrontovaný a vtedy som povedal, koho som videl na diskotéke a koho nie.

Na pripomienku obžalovaného Kocúra sa protokoluje vyjadrenie svedka, že na priame otázky som uviedol áno tento to mohol byť. Boli tam ďalej dve Francúzky. Tie si pamätám, lebo tancovali bosé. Ešte si pamätám, že sme pili kyslé víno z papierových pohárov.

Ja som bol konfrontovaný asi 6 rokov po tej udalosti, kedy som mal popísať ako som tancoval, veľmi ťažko sa mi to presne definovalo.

U z n e s e n i e

Podľa § 211 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. číta sa výpoveď svedka z č.l. 1238-1241, 2412-426 hlavné pojednávanie po roku 1990.

Pokiaľ ide o výpovede z 18.6.1981 táto zodpovedá. Nie som si veľmi istý, či som sa tak vyjadroval o vzhľade návštevníkov diskotéky. Pokiaľ ide o vyjadrenie Benovej, toto je pravda, že sa ma to pýtala, avšak nikde som nehovoril, že to bolo v súvislosti s týmto prípadom, a ani ona nenaznačovala, že by tomu tak bolo.

Keď som o mojej výpovedi z roku 1982, som si spomenul, že som v súvislosti, keď som mal byť opitý, užíval som niekoľko plechovíc, a vzhľadom na to, že som bol opitý, som si nebol istý, či som na diskotéke videl veľkú množnosť ľudí, ktorí boli opití.

Pokiaľ ide o výpoveď urobenú na hlavnom pojednávaní v súvislosti Dr. Vlčka na tejto výpovedi v plnom rozsahu zotrvávam.

Na otázku obhajcu Dr. Kolesára, čo svedok chápe pod nízkou návštevnosťou, svedok uvádza : Kapacita diskotéky bolo 200-300 ľudí, keby bola veľká návštevnosť, znamenalo by to, že by tam bolo aspoň 400 ľudí. Dá sa povedať, že v miestnosti bolo prehľadno. Trvám na tom, že tam bola živá hudba.

Na ďalšiu otázku Dr. Kolesára, kedy pripomenul časť výpovede vyšetrovateľa Palku, ktorú urobil na verejnom zasadnutí NS ČSFR, svedok udáva :
Trvám na to, že táto otázka ktorú mi dala Benová nebola v súvislosti s týmto prípadom.

Na otázku obhajcu Dr. Bohma, či svedok vypovedal aj v roku 1976, svedok udáva :
Na to sa nepamätám. Mám za to, že vyšetrovanie spočiatku bolo zmätočné, lebo si myslím, že som mal v tom čase najviac informácií z titulu mojej funkcie, nakoľko ja som zabezpečoval ten večer po programovej stránke.

Zmätočné bolo aj v tom, že sa hovorilo o diskotéke, napriek tomu, že sa hrala živá hudba. Nikto sa nás ako funkcionárov nič nepýtal. Mne sa zdalo, že záujem vyšetrovateľov o našu spoluprácu bol veľmi lacný.

Vyšetrovanie, ktorého som sa aj ja zúčastnil začalo sa až po 4-5 rokoch, keď prišli dvaja páni. Jeden z nich hovoril česky, druhý moravsky, jeden bol plukovník a jeden major. Potom som

vlastne s nimi spolupracoval, ukazovali mi fotografie, koho poznám, koho nepoznám, našiel som tam aj svoju fotografiu. Mal som pocit, že ide o fotografie podozrivých. Kontakt bol asi dvakrát za týždeň, potom 3 mesiace nič, dá sa povedať nepravidelne.

Na ďalšiu otázku Dr. Bohma, či je tomu potrebné rozumieť, tak, že po rozhovoroch s vyšetrovateľmi si spomenul na vetu, ktorú mu povedala Benová, svedok udáva :
To nebolo tak. Ja som sa s vyšetrovateľmi rozprával zhruba 3 hodiny, o rôznych veciach o mojich záujmoch a podobne, a v rámci týchto informácií padla uvedená zmienka.

Obhajca Dr. Bohm na námietku predsedníčky senátu, že otázka už bola zodpovedná, uvádza, že je to pravda, ale toto bola vychádzajúc z výpovede Pálku okolnosť, ktorá naštartovala vyšetrovanie proti obžalovaným.

Na otázku predsedníčky senátu, či pri výsluchu na č.l. 1237 to bol svedok, ktorý hovoril o rozhovore s Benovou, svedok udáva :
Už si nepamätám.

Na otázku obhajcu Dr. Kolesára, či si vie svedok spomenúť na deň, kedy bolo vystúpenie skupiny Elán, svedok udáva :
Na 90 % to bol piatok, možno sobota.

Na ďalšiu otázku obhajcu Dr. Kolesára, či bolo iné spoločenské podujatie vo štvrtok, poprípade v sobotu, svedok udáva :
Princíp bol taký, že koncom týždňa boli tieto podujatia. Ostatné dni si mohli skupiny študentov robiť svoje programy.

Na otázku obžalovaného Čermána, či niekedy hrali hráči skupiny Elán na husľach, svedok udáva :
Nie nehrali.

Na ďalšiu otázku obžalovaného Čermána, či si svedok pamätá, či v tom období v Uni klube vystupovala Jana Kocianová, svedok udáva :
Nie nevystupovala.

Na ďalšiu otázku obžalovaného Čermána, či sa v skupine Jany Kocianovej hralo na husľach, alebo nie, svedok udáva :
Mohla mať vo svojom programe host'a, ale neviem to potvrdiť.

Obžalovaný Beďač, mám pripomienku, hovorí sa o dvoch večeroch, Na diskotéke, kde bola Cervanová bolo 601 ľudí, túto informáciu máme z ministerstva vnútra zo sekretariátu Dr. Petra Šimka.

Na otázku obžalovaného Beďača, koľko bolo návštev policajtov, svedok udáva :
Boli 2 návštevy. Prvá, keď boli za mnou policajti, vtedy vyšetrovali len zmiznutie poškodenej. Protokolácia so mnou sa nerobila. Druhé stretnutie bolo až po rokoch, neviem sa presne vyjadriť, koľko ich bolo, bolo ich možno 10.

Na otázku obžalovaného Beďača, či termín diskotéky, na ktorej sa pýtali bol navodený, alebo išlo o termín, ktorý uviedol svedok sám, svedok udáva :

Ja som presne vedel termín, aj kto tam vystupoval. Vždy sa pýtali na diskotéku a my sme vždy hovorili o vystúpení skupiny.

Obžalovaný Čerman, mám pripomienku, všetky večery bola živá hudba, nebola tam diskotéka.

Na otázku obžalovaného Andrášika, či bol zaprotokolovaný nejaký výsluch za prítomnosti česky hovoriaceho vyšetrovateľa, svedok udáva :

Áno, vyšetrovatelia si urobili záznam, ktorý mi prečítali, nie vždy som ich podpísal. Niekedy ich nezaujímalo čo hovorím, ale napríklad, kde sme sedeli. Ukazoval som to v Úni klube, záznam o tom robený nebol.

Na ďalšiu otázku obžalovaného Andrášika, či vie svedok o tom, že Benová bola po jeho výsluchoch vyťažovaná, svedok udáva :

Nie neviem. Ale povedať mi to mohla.

Na ďalšiu otázku obžalovaného Andrášika, či bol svedok vypočúvaný neskoro večer alebo v noci, svedok udáva :

Nie väčšinou prišli za mnou do zamestnania. A potom bol niekedy odvezený do V klubu a chceli odo mňa nejaké informácie. Keď to dnes môžem posúdiť, chceli odo mňa aj iné údaje než len informácie. Mám za to, že si preverovali aj mňa.

Na otázku obžalovaného Andrášika, či je svedok istý, že Kaník bol v Úni klube, svedok udáva :

Na otázku obžalovaného Beďača, či považoval výsluch vyšetrovateľov za nátlakový, svedok udáva :

Výsluch bol korektný, pracovali s určitou psychológiou, čo považujem za určité plus.

Na ďalšiu otázku obžalovaného Beďača, či je svedok 100% presvedčený, že Francúzky boli v Úni klube vtedy, keď tam vystupovala skupina Elán, svedok odpovedá :

Áno.

Na ďalšiu otázku obžalovaného Beďača, koľkokrát vystupovala skupina Elán v Úni klube, svedok udáva :

Maximálne 2 krát, ale skôr by som povedal 1 krát.

Na otázku obžalovaného Kocúra, či svedok videl tancovať Francúzky bosé, svedok udáva :

Áno, ja som s nimi tancoval. Toto je jedna z mála vecí, ktoré som si pamätal.

Na otázku obžalovaného Dubravického, či svedok vypovedal v roku 1976 o tom, že bol na vystúpení skupiny Elán, svedok udáva :

Vypočúvali ma, ale nie je o tom záznam, nepamätám sa, že by som nejakú výpoveď podpísal. Už pri prvom výsluchu som povedal, že som bol na vystúpení skupiny Elán. Nepamätám sa, že som hovoril o Francúzkach.

Na ďalšiu otázku obžalovaného Dúbravického, či má svedok vedomosť o tom, že všetci účastníci diskotéky boli vyzvaní, aby sa prihlásili príslušníkom, svedok udáva :
Nemám žiadnu takúto informáciu. Podľa môjho názoru, to bolo neuskutočniteľné, toľko ľudí, čo bolo na internáte, sa nemohlo zúčastniť.

Obžalovaný Dúbravický, mám pripomienku, že o tom tvrdili svedkovia Škrobenka a iní.

Svedok udáva, ja som neboj osobne vyzvaný, aby som sa niečoho podobného zúčastnil.

Svedok svedočné nežiada.

U z n e s e n i e

Hlavné pojednávanie sa o 11.30 hod. prerušuje do 11.45 hod..

U z n e s e n i e

Pokračuje sa v prerušenom hlavnom pojednávaní o 14.45 hod..

Oboznamuje sa z čl. 1162 ospravedlnenie svedka Juraja Hálachyho.

U z n e s e n i e

Podľa § 211 ods. 1 Tr. por. čítajú sa výpovede svedkov :

čl. 1138-1153 Hlaváčová /Straserová/

výsluch 24.8.1976

výsluch 22.3.1977

výsluch 20.7.1976

výsluch 23.10.1981

čl. 1154-1160 Bachledová

výsluch 15.7.1976

výsluch 19.7.1976

výsluch 11.1.1977

čl. 1161 Roštárová

výsluch 1.9.1976

čl. 1163-1166 Kopolovičová

výsluch 15.7.1976

výsluch 25.8.1976

čl. 1167 Prieceľ

výsluch 23.7.1976

výsluch 19.7.1976

výsluch 20.7.1976

výsluch 24.8.1976

čl. 1180-1183 Kissová Iveta

výsluch 19.7.1976

čl. 1186 Pavel Vereš

výsluch 19.7.1976

výsluch 27.7.1976

Zväzok XV

č.l. 1229 Potocký Anton

výsluch 10.11.1981

č.l. 1277 Kánik Viliam

výsluch 28.7.1976

Zväzok XVI

č.l. 1433 Bublincová Anna

výsluch 16.7.1976

výsluch 26.7.1976

č.l. 1452 Beráč Vladimír

výsluch 28.7.1976

č.l. 1455 Nagy Alexander

výsluch 16.7.1976

výsluch 28.7.1976

č.l. 1461 Kršák Ján

výsluch 27.7.1976

č.l. 1466 Veselý Richard

výsluch 4.12.1981

č.l. 1474 Zelmanová Džida

výsluch 17.11.1981

č.l. 1476 Tomašovičová Katarína

výsluch 30.11.1981

č.l. 1480 Vamos Istvan

výsluch 26.11.1981

č.l. 1491 Tanko Július

výsluch 17.7.1976

výsluch 18.7.1976

č.l. 1498 Konečný Zdenek

výsluch 21.7.1976

č.l. 1500 Vrbovský Jozef

výsluch 15.7.1976

výsluch 25.8.1981

výsluch 12.7.1976 – ~~oznámenie o nezvestnosti~~

Obžalovaní k prečítaným výpovediam, bez pripomienok.

Do pojednávacej miestnosti sa o 12.30 hod. dostavil veliteľ justičnej stráže a oznámil predsedníčke senátu, že je nevyhnutné opustiť pojednávaciu miestnosť, resp. budovu súdu.

Hlavné pojednávanie dňa 22. októbra skončené o 12.35 hod.

U z n e s e n i e

Dňa 23. októbra 2003 o 9.15 hod. sa pokračuje v prerušenom hlavnom pojednávaní.

Na pojednávanie sa dostavil obžalovaný Lachman.

Za Dr. Sobolovského zastupuje Dr. Milan Roll.

Predstúpil svedok **Vladimír Varga**, gen č.l. 1304, ktorý po zák. poučení podľa §§ 97, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Poučeniu som porozumel.

Ja chcem uviesť, že list, ktorý som poslal, je pravdivý, a že svoju výpoveď, ktorú som vo veci urobil chcem odvolať, nakoľko bola robená pod nátlakom.

Na otázku predsedníčky senátu, či sa svedok zúčastnil diskotéky v Uni klube v roku 1976, svedok udáva :

V živote som nebol na diskotéke na internáte, nebol to môj štýl vo V klube som bol viackrát – 3-4 krát na diskotéke. V Uni klube som nebol, ani neviem čo to je.

U z n e s e n i e

Podľa § 211 ods. 2 písm. b/ Tr. por. číta sa výpoveď svedka č.l. 1304-1314.

Chcem uviesť, že výpovede, ktoré sa nachádzajú v prípravnom konaní nie sú pravdivé, lebo v živote som na tej diskotéke nebol. Ani neviem, kde tam diskotéky boli. Pokiaľ som vypovedal v prípravnom konaní bolo mi oznámené, že v prípade, že takto nebudem vypovedať, budem zatknutý, a bol mi ukázaný príkaz na zatknutie, ktorý bol vypísaný „obvinený z vraždy“. Na výsluch som nebol predvolaný, ja som v tom čase nakrúcal vo Vysokých Tatrách, prišli po mňa príslušníci, zobrali ma do auta, celou cestou do mňa búchali a rozprávali, že sa pristavia niekde pri lesíku, že mi naložia, a takéto veci. Potom sme prišli myslím, že „u dvoch levov“, tam ma dali do cely, neviem koľko som tam bol, možno 24 hodín alebo tak nejak. Nepamätám sa presne kedy bol prvý výsluch.

Na otázku predsedníčky senátu, či svedok potom čo bol daný do cely dostal nejaké rozhodnutie alebo bolo mu povedané z akého dôvodu je zadržaný, svedok udáva :

Nič mi nepovedali, nič som nedostal. Roky predtým boli za mnou vyšetrotelia Česi, ktorí sa ma pýtali, či som bol na diskotéke, ja som povedal nie, a tým to haslo.

Na otázku predsedníčky senátu, či svedok pred výsluchom 25.6.1981 dostal nejaké predvolanie na výsluch, na ktorý sa nedostavil, svedok udáva :

Nie.

Predsedička senátu dala otázku svedkovi, kde spal z noci na 25.6.1981 na 26.6.1981 a potom v čase do 29.6.1981, svedok udáva : Neviem.

Oboznamuje sa časový zápis, že výsluch v Bratislave sa mal konať 26.6.1981 o 14.00 hod., a ukončiť o 16.45 hod.; ďalší výsluch dňa 26.6.1981 sa začal o 8.30 hod. a bol ukončený o 13.30 hod.

Na otázku predsedníčky senátu, kde sa svedok nachádzal v čase 25.6.1981 od 16.45 hod. do 8.30 hod., svedok udáva :

Nachádzal som sa v cele. Pamätám si len, že ma pustili a ďalší výsluch si ja nepamätám. Na výsluch dňa 29.6.1981 si nepamätám.

Trvám na tom, že výpovede, ktoré som podpísal nie sú absolútne pravdivé.

Na otázku predsedníčky senátu, svedok uvádza :

Územie Československa som opustil na jeseň roku 1981. Hlavnou príčinou, prečo som odišiel bol tento proces, lebo keby som išiel pred súd všetko by som odvolal, a dostal by som trest za krivé svedectvo.

Svedkovi bolo ukázané prehlásenie prílohy č. 1 strana 22.

Svedok udáva, ide určite o prehlásenie, ktoré som písal ja. Nikto ma nežiadať, aby som toto prehlásenie napísal. Morálne som to napísal, ja som si bol vedomý, že som podpísal výpoveď, že som bol v Bratislave 25.6.1981 a 26.6.1981 a potom v čase do 29.6.1981.

Na otázku zástupcu KP, či svedok vie, či sa niekto predstavil ako vyšetrovateľ alebo

pracovník kriminálnej polície, svedok odpovedá :
Bola tam jedna alebo dve osoby, a vždy im poverení zadržovali ma, a keď mi už povedali, že to som mal vedieť. Pamätám si, že jeden zobral pištoľ a rozobral, druhý mal pravítko a povedal, že zlomí pravítko na mojich prstoch a držal to pravítko hrotom k mojim prstom. Sedel tam jeden človek, ktorý písal, ten písal to čo som hovoril.

Na ďalšiu otázku zástupcu KP, či bol pri výpovedi prítomný advokát, svedok udáva :
Nebol tam advokát.

Na otázku zástupcu KP, či svedok vie, či sa niekto predstavil ako vyšetrovateľ alebo pracovník kriminálnej polície, svedok odpovedá :

Bol tam ten, kto mi ukázal príkaz, že môžem byť obvinený z vraždy povedal, že on to môže aj podpísať, preto si myslím, že to bol prokurátor.

Na ďalšiu otázku zástupcu KP, či mu niekto vysvetlil, prečo práve jeho zavolali na výsluch, svedok odpovedá :

Neviem.

Na ďalšiu otázku zástupcu KP, či boli svedkovi predkladané nejaké svedecké výpovede, svedok uvádza :

Aj boli, ale ja si to už nepamätám. Viem, že niekto rozprával, že som bol na diskotéke.

Na otázku obhajcu Dr. Bereseckého, aký pocit ho viedol k tomu, že to čo nebola pravda podpísal, svedok udáva :

Mal som strach. Ešte dnes, keď vidím policajta, mam strach. Keď prechádzam cez hranice mám strach.

Obžalovaný Beďač, mám pripomienku, že nebolo zaprotokolované, že po ceste autom na výsluch, že búchali do neho laktami. Prosil, by som, aby bol oboznámený list, o ktorom dnes na hlavnom pojednávaní prehlásil, že ho písal.

U z n e s e n i e

Podľa § 213 ods. 1 Tr. por. číta sa kópia prehlásenia.

Svedok udáva, áno, je to list, ktorý som ja písal, a o ktorom som hovoril. Toto prehlásenie som napísal sám od seba bez žiadosti obžalovaných a ich rodín.

Obžalovaný Andrášik, mám pripomienku, že takýmto spôsobom bola vytvorená kauza Cervanová, 100 ľudí bolo takto vypočúvaných.

Obžalovaný Dúbravický, mám pripomienku, že v liste spomínaný Broxa, bol tiež jeden z podozrivých a vyťažovaných svedkov.

Predstúpil svedok Dr. Emil Mayerhofer, ktorý po zák. poučení podľa §§ 97, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Svedok bol oboznámený s tým, že GP dal súhlas so zbavením mlčanlivosti. Poučeniu som porozumel.

Vyšetrovania som sa zúčastňoval od roku 1981, kedy som dozoroval vyšetrovanie spolu s Dr. Vochyanom. Pôsobil som tam určité časové obdobie, počas ktorého som sa zúčastňoval na niektorých výsluchoch. V priebehu kauzy po dvoch asi alebo dva a pol mesiaci, som bol z dozorovania veci odvolaný, a viac som sa veci nezúčastňoval. Kompletný spis som nemal, nezúčastnil som sa ani ukončenia veci, spracovania obžaloby.

Na otázku predsedníčky senátu, či bol svedok prítomný pri výsluchu vyšetrovateľov alebo osobne vypočúval obžalovaných alebo svedkov, svedok udáva :

Pokiaľ si pamätám, ja som vypočúval obžalovaného Kocúra, či aj iných to si už nepamätám.

Na ďalšiu otázku predsedníčky senátu, či svedok vie opísať priebehu výsluchu, obžalovaného Kocúr, svedok udáva :

Po nápade veci mi boli predložené zápisnice, jednak výpovede obžalovaného pred vyšetrovateľov po zadržaní, ako i výpoveď svedkyne Vozárovej. Toto bolo v prvej 48 hodinovej lehote po zadržaní. Po preskúmaní týchto výpovedí v druhej 48 hodinovej lehote obžalovaný bol zadržaný ako osoba podozrivá.

Potom som prišiel na krajskú správu na Račianskej ulici a vyšetrovateľ predviedol do miestnosti obžalovaného Kocúra. Výsluch som začal poučením, obžalovaný uviedol, že poučeniu porozumel, a keďže som poznal jeho výpoveď pred vyšetrovateľom, kde sa vyjadroval v tom zmysle, že skutkové okolnosti uznesenia sú pravdivé. Požiadal som ho či by súhlasil so zaznamenaním na magnetofónový záznam. Skutkový stav obžalovaný podrobne popísal. Výpoveď bola zaznamenaná, po skončení výsluchu som vyhlásil v zastúpení krajskej prokuratúry uznesenie o vzatí obžalovaného do väzby. Pokiaľ si dobre pamätám, proti tomuto uzneseniu obžalovaný sťažnosť nepodal. Zúčastnil som sa aj niekoľkých výsluchov, kde vypočúvali obžalovaných vyšetrovatelia. Pri výsluchu bola prítomná zapisovateľka a pokiaľ sa pamätám, tak tam vyšetrovateľ nebol. Myslím, že nebol pri tomto výsluchu prítomný ani obhajca. Bolo asi o 2-3 výsluchy, ja som do nich nezasahoval.

Na otázku predsedníčky senátu, či pozoroval pri týchto výsluchoch, ktorých sa zúčastnil, že by bolo nejakým spôsobom pôsobené na vyslúchaných svedkov alebo obžalovaných, svedok udáva :

Pokiaľ som bol prítomný nebolo zo strany vyšetrovateľa použité žiadne fyzické násilie, zastrašovanie. Pokiaľ by sa tak stalo bolo mojou povinnosťou nariadiť šetrenie inšpekciou. Pokiaľ som vec dozoroval, nedostal som žiadne podanie o tom, že na niekoho bolo pôsobené násilím.

Na ďalšiu otázku predsedníčky senátu, aké boli v čase pôsobenia svedka v roku 1981 možnosti zadržiavať osoby v cele predbežného zadržania, svedok udáva :

Pokiaľ sa dobre pamätám, prvých 48 hodín boli osoby k dispozícii vyšetrovateľom. Keď vyšetrovateľ bol povinný predložiť materiál týkajúci sa osoby prokurátorovi, a prokurátor v 48 hodinovej lehote musel rozhodnúť buď o vzatí zadržanej osoby do väzby alebo ho prepustiť. O zadržaní sa vyhotovovalo rozhodnutie, išlo o zápisnicu o zadržaní osoby na červenom list, toto sa zasielalo na prokuratúru.

Na otázku predsedníčky senátu, či mali aj príslušníci polície možnosť niekoho obmedziť na osobnej slobode, a akú dobu, svedok udáva :

Neviem sa k tomu vyjadriť.

Na to predsedníčka senátu oboznámila § 23 Zákona č. 40 z roku 1974.

Predsedníčka senátu oboznámila zápisnicu o zadržaní obžalovaného Kocúra 19.8.1981 o 0.30 hod. v Galante č.l. 55. Oboznámila zadnú časť zápisnice, kde sa nachádza pokyn pre umiestnenie obžalovaného Kocúra umiestniť oddelene od podozrivých Ing. Benovej, Urbánka, Škrobánka, Vozárovej a Ing. Andrášika.

Svedok udáva, k tomu sa neviem vyjadriť, či tieto osoby boli zadržané ako osoby podozrivé. Vozárová pokiaľ viem bola svedkyňa rovnako ako Urbánek a Škrobánek.

Na ďalšiu otázku predsedníčky senátu, či tieto osoby mohli byť zadržané, svedok udáva :

To vám neviem povedať.

Keď sú tieto osoby uvedené na zadnej strane zápisnice o zadržaní je z toho dôvodne vyvodený záver, že boli tieto osoby zadržané. Mohli byť, keď sú tam uvedené.

Na ďalšiu otázku predsedníčky senátu, že keď tieto osoby boli v tomto štádiu vyšetrovania vypočuté, boli v pozícii osôb, mohli byť vypočuté v tejto konkrétnej veci ako svedkovia, svedok udáva :

Na toto odpovedať neviem.

Na otázku členky senátu, či bol na svedka vyvíjaný nátlak v období, keď vec dozoroval, prípadne nejaké pokyny aby predmetnú vec viedol určitým smerom, a to zo strany straníckych orgánov, svojich nadriadených, prípadne zo strany obžalovaných a ich rodín, svedok uvádza :
Nebol na moju osobu robený žiaden nátlak ani osobne ani písomne. Po mne vec prevzal Dr. Valášik.

Na otázku zástupcu KP, či mal svedok k dispozícii pri výsluchu obžalovaného Kocúra zápisnicu o jeho výsluchu pred vyšetrovateľom, a či sa táto zhodovala s jeho výpoveďou, svedok odpovedá :

Áno.

Na ďalšiu otázku zástupcu KP, či počas doby, keď svedok dozoroval vyšetrovanie v tejto veci došlo k nejakej žiadosti, alebo žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa podľa § 167 Tr. por., o ktorej by musel ako dozorujúci prokurátor rozhodovať, svedok uvádza :
Neobdržal som žiadnu takúto žiadosť.

Na otázku obhajcu Dr. Bereseckého, či svedok vie prečo bol odvolaný z dozorovania prípadu, svedok udáva :

Nikto mi to nezdôvodnil.

Na ďalšiu otázku obhajcu Dr. Bereseckého, či bolo štandardné, že bol odvolaný dozorujúci prokurátor z prípadu, svedok udáva :

Mohlo k takému postupu dôjsť, keď bol prokurátor preťažený alebo chorý. Ja som mal v tom čase ďalších 20 prvohlavových vecí násilnej kriminality.

Na otázku obhajcu Dr. Bereseckého, či svedok zistil, počas dozorovania veci nejaké formálne nedostatky v prípravnom konaní, svedok udáva :

Myslím, že závažné porušenia som nezistil.

Na ďalšiu otázku, prečo nebol pri výsluchu obžalovaného Kocúra, kedy bol vzatý do väzby prítomný obhajca, svedok udáva :

To vám neviem povedať, ale zásada bola taká, že bolo vyhotovené dožiadanie o ustanovenie obhajcu na advokátsku poraďu.

Na ďalšiu otázku obhajcu Dr. Bereseckého, či išlo o neodkladný úkon v tom čase, svedok udáva :

Ja som v tej 48 hodinovej lehote musel rozhodnúť. Ja vám ináč neodpoviem, ja som po preskúmaní spisu musel rozhodnúť tak.

Na ďalšiu otázku obhajcu Dr. Bereseckého, či mal povinnosť ten kto úkon organizoval zavolať obhajcu, svedok udáva :

Ten kto vykonával úkon mal povinnosť oznámiť v advokátskej poradni, že sa bude konať úkon s tým, že advokátska poradňa ustanoví obhajcu, aby sa mohol úkonu zúčastniť.

Na ďalšiu otázku obhajcu Dr. Bereseckého, či v tom čase ak nebol prizvaný k výsluchu obhajca, či mohol byť výsluch obvineného vykonaný, svedok udáva :
Nemám k tomu čo dodať. Neviem.

Na ďalšiu otázku obhajcu Dr. Bereseckého, akým spôsobom boli predvolávaní svedkovia, obhajcovia, či to bolo listom, telefónom, alebo prišiel policajt pre neho, svedok udáva :
Vo všeobecnosti môžem povedať, že sa to robilo všetkými spôsobmi telefonovaním, osobne, predvolankou.

Na otázku mal svedok vedomosť o tom, že svedkovia neboli písomne predvolaní, ale boli priamo predvedení k výsluchu, svedok udáva :
O tomto nemám poznatky.

Na otázku, či svedok mal vedomosť o tom, že svedkovia boli zadržávaní v cele predbežného zadržania, svedok udáva :
Nemám o tom poznatky.

Na ďalšiu otázku, či v tom čase mohol vyšetrovateľ urobiť návštevu vo väzbe a výsluch bez toho, aby vyhotovil zápisnicu, svedok udáva :
Predtým, ako v cele predbežného zadržania ako aj v ustave na výkon väzby je knižka návštev, kde je na zápisník vyšetrovateľ. Keď tam bol prítomný, máva byť vyhotovený zápisník bez toho, aby, napríklad polícia bolo oznámenie, že sa bude konať výsluch.

Na otázku obhajcu Dr. Beresecký, či toto oznámenie nie je procesným úkonom, svedok udáva :
Možno to považovať za procesný úkon, možno to realizovať úradným záznamom.

Na otázku obhajcu Dr. Bereseckého, či v prípade, že nebol vyhotovený záznam, išlo o procesný nedostatok, svedok uvádza :
Na to neviem odpovedať.

Na pripomienku členky senátu, že je potrebné uviesť konkrétny prípad.

Obhajca Dr. Beresecký dáva príklad 31.7.1981 bol vyšetrovateľ za obžalovaným Kocúrom obhajca nebol upovedomený a nebol vyhotovený žiaden záznam, svedok odpovedá :
Už som povedal, mohlo to byť.

Na otázku obhajcu Dr. Bohma, na základe čoho to bolo možné, svedok udáva :
Neviem.

Na ďalšiu otázku obhajcu Dr. Bohma, či mal svedok k dispozícii v čase keď mal vec pridelenú doklady o procesných úkonoch vykonaných v roku 1976, svedok udáva :
Nie.

Na prečo, svedok udáva :
Ja neviem prečo.

Na ďalšiu otázku Dr. Bohma, či mal svedok k dispozícii uznesenie o začatí trestného stíhania v tejto veci, svedok udáva :
Ja sa pamätám, že som mal k dispozícii uznesenie o vznesení obvinenia, či to bolo samostatné, alebo podľa § 160, to vám neviem povedať.

Na ďalšiu otázku obhajcu Dr. Bohma, či bola povinnosť vyšetrovateľa predkladať kompletný spisový materiál, svedok udáva :
My sme to žiadali v každej trestnej veci.

Na otázku obhajcu Dr. Bohma, či žiadali o dodanie kompletného spisového materiálu aj v tejto trestnej veci, svedok udáva :
To vám neviem povedať.

Na otázku obhajcu Dr. Bohma, či sa mohlo stať, že si v tejto konkrétnej veci žiadal kompletný spisový materiál, svedok odpovedá :
Bola tam výpoveď Vozárovej a priznanie Kocúra. Iste sme požadovali aj uznesenie o začatí trestného stíhania.

Na otázku obhajcu Dr. Bohma, či si mohol byť v tejto konkrétnej veci vyžvanený výkriľkom bez prítomnosti obhajcu, a či sa o tomto robil záznam, svedok udáva :
Môže byť záznamy sa nerobí, keď nebol prítomný obhajca, z akéhokoľvek dôvodu.

Na ďalšiu otázku obhajcu Dr. Schultza, či bol z dozorovania spisu odvolaný krajským prokurátorom alebo na popud z generálnej prokuratúry, svedok udáva :
Na toto neviem odpovedať, mne to oznámil krajský prokurátor.

Na otázku obhajcu Dr. Kolesára, kto poučoval obžalovaného Kocúra pri výsluchu 18.6.1981, svedok udáva :
Ja som ho poučoval v zmysle vtedy platného Trestného poriadku, slovne, nie iba citovaním paragrafov.

Na ďalšiu otázku obhajcu Dr. Kolesára, či bolo súčasnou povinnosťou poučenie o práve zvoliť si obhajcu, svedok udáva :
Isteže. Poučenie o práve mať obhajcu bol už predtým poučený, keď ho vyšetrovateľ poučoval.

Na ďalšiu otázku obhajcu Dr. Kolesára, či žiadal, obžalovaný Kocúr prítomnosť obhajcu, svedok udáva :
Keď som ho ja vypočúval, tak výslovne nežiadal. Inak by to muselo byť v protokole.

Na otázku obžalovaného Kocúra, či si svedok pamätá, v ktorých hodinách prebiehal výsluch 18.6.1981, svedok udáva :
To musí byť v zápisnici.

Na otázku obžalovaného Kocúra, či si svedok pamätá, v akom stave bol obžalovaný, svedok udáva :

Obžalovaný bol úplne v poriadku, nič, žiadne poruchy som nezistil, absolútne nič. A ani sám sa mi nest'azoval, že by mal nejakú nechuf', trému alebo niečo. Nezistil som, že by bol unavený.

Obžalovaný Kocúr, ja mám pripomienku, že keď sa nahrávala moja výpoveď, že p. prokurátor mi povedal, že je už veľa hodín, sekretárka sa ponáhľa na autobus domov, a chcem uviesť, že predtým som bol vypočúvaný vyšetrovateľmi celý deň od rána. Na základe toho dal svedok návrh, aby bola výpoveď nahraná na magnetofónovú pásku a potom to bude prepísané. Ja trvám na tom, že som bol unavený, psychicky zničený, chcel som mať pokoj. A potom ma previezli vo večerných hodinách do Trenčína do väzby. Pokiaľ sa tvrdí, že bola spísaná zápisnica v tom čase, tak je to kamufláž, tak táto zápisnica musela byť napísaná na druh deň alebo neskôr.

Svedok k tejto pripomienke udáva : O žiadnu kamufláž nejde, pred začatím výsluchu som sa normálne spýtal, či obžalovaný súhlasí s tým, aby táto výpoveď bola nahraná, obžalovaný súhlasil. Po skončení výsluchu som ho upozornil, že nahraná výpoveď bude prepísaná a priložená k zápisnici, ktorá bola spísaná tak sa aj stalo.

Obžalovaný Kocúr, mám pripomienku k výpovedi, svedka, že tento tvrdil, že medzi mojimi výpoveďami spočiatku neboli podstatné zmeny, ja som v prvej výpovedi vypovedal, že so mnou cestoval Andrášik a v druhej, že so mnou cestoval Piaček, a to si myslím, že je podstatná zmena.

Svedok udáva, keď myslíte, že je to podstatná zmena, tak prosím.

Na ďalšiu pripomienku obžalovaného Kocúra, že pri výsluchu, kde ma vypočúval svedok bol prítomný aj vyšetrovateľ, ktorý ma potom viezol do Trenčína. Myslím, že to bol poručík Gerbel.

Na otázku obžalovaného Kocúra, či si svedok pamätá, že prišiel do styku s obžalovaným, keď bol vo väzbe, svedok udáva :

Nepamätám si.

Obžalovaný Kocúr, mám pripomienku, myslím, že to bol svedok, ktorému som dával moták.

Na otázku obžalovaného Čermana, či sa stretol svedok s vyšetrovateľom Pálkom alebo Rohanom, svedok udáva:

Meno Rohan mi je povedomé, meno Pálka mi nie je povedomé, alebo že by som od nich dostal nejaké pokyny, príkazy.

Na otázku obžalovaného Beďača, z akého dôvodu, zobral 14.7.1981 obžalovaného Beďača svedok do väzby, svedok udáva :

Na základe dovtedajších výsledkov vyšetrovania na základe prvej výpovedi.

Na ďalšiu otázku obžalovaného Beďača, kto vypovedal, že sa tento obžalovaný dopustil znásilnenia, pre ktorý trestný čin bol vzatý obžalovaný Beďač do väzby, svedok uvádza :
Neviem. Neviem sa vyjadriť, kto vtedy vypovedal o skutočnosti na základe ktorých boli obžalovaný vzatý do väzby.

Obžalovaný Beďač, mám pripomienku, že to bolo všetko vykonštruované. Mám ďalšiu pripomienku, že za tie 2 mesiace, kedy spis dozoroval svedok sa narobilo plno špinavosti.

Na otázku obžalovaného Beďača, či má svedok vedomosti o spolupôsobení spoluväzňov na celách na vyšetrovaní, svedok udáva :
Nemám o tom absolútne žiadnu vedomosť.

Otázka obžalovaného Beďača, či úmrtie prokurátora Vochyana malo súvis s prípadom.
Otázku súd nepripúšťa.

Na otázku obžalovaného Beďača v tom smere, že ja som písal viacero sťažností asi 10 v prípravnom konaní na postup orgánov činných v trestnom konaní, svedok udáva.
Nemám žiadnu vedomosť o týchto podaniach.

Obžalovaný Beďač, mám pripomienku k výpovedi svedka v tom smere, že obhajca Dr. Kubal mi povedal, že upovedomenia o výsluchu chodili veľmi neskoro, tak že sa nemohli úkonu zúčastniť. Teda, že mu výsluch oznámili 5 minút pred výsluchom, čo nemohol stíhať.

Dňa 2. alebo 3. 9.1981 som si sťažoval ústne priamo svedkovi, že na mňa pôsobili násilím, svedok udáva :
Nepamätám si.

Obžalovaný Beďač udáva, keď som povedal, že sa na nás pácha násilie, svedok sa obrátil na vyšetrovateľa Hubceja a Hanka s tým, či je to pravda, na čo sa títo začali smiať.

Svedok udáva : Na toto si nepamätám.

Obžalovaný Beďač mám pripomienku, že následne prokurátor povedal, že ma nechá stíhať za krivé obvinenie. Čo sa aj stalo.

Obžalovaný Dúbravický mám pripomienku, že pri mojom vzatí do väzby som nemal žiadne uznesenie, opravujem, neboli žiadne konkrétne okolnosti podľa § 219, aby som bol vzatý do väzby. Použil som vždy opravné prostriedky proti uzneseniu.

Obžalovaný Beďač ja mám pripomienku, že vyšetrovanie dozorovali súbežne Dr. Mayerhofer a Dr. Valášfk.

Obžalovaný Kocúr, mám pripomienku, že aj ja som písal sťažnosť a nie jednu.

Svedok odpovedá, ak by som sťažnosť dostal musím ju odovzdať inšpekcii alebo nadriadenému.

U z n e s e n i e

Hlavné pojednávanie sa prerušuje o 11.35 do 12.15 hod..

U z n e s e n i e

Pokračuje sa v prerušenom hlavnom pojednávaní o 12.25 hod..

Predstúpil svedok **Viliam Koza**, gen. č.l. 1049, ktorý po zák. poučení podľa §§ 97, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Svedok bol oboznámený s tým, že minister vnútra nedal súhlas na zbavenie povinnosti mlčanlivosti a môže tak vypovedať len k procesnému priebehu úkonov, ktorých sa zúčastnil. Poučeniu som porozumel.

Ja som sa na tomto prípade zúčastnil, spočiatku robil som v podstate veľmi málo. V roku 1976 sme pátrali po veciach, pamätám sa, že sa našla taška, ktorú zobral psovod, potom som plnil dielčie úlohy, preveroval nejaké osoby. Mojim vedúcim bol p. Radič, ktorý nás úkoloval. Medzitým bola vytvorená iná skupina vyšetrovateľov, ktorá na veci pracovala. Ja osobne som výsluchy nerobil, bol som pridelený k p. Šimorovi. Teda ja som sa zúčastňoval výsluchov, ktoré vykonával p. Šimor.

Na otázku predsedníčky senátu, ako prebiehali výsluchy, ktoré vykonával p. Šimor, svedok udáva :

šlo o informatívne výsluchy, a prebiehali informatívnym spôsobom. Pamätám sa na výsluch pána Karabinoša, to bola osoba, ktorá bola väčšinou pod vplyvom alkoholu, musela sa viackrát vypočuť. Pán Karabinoš bol vypočutý vo veci. Ja obžalovaných, ktorí sú tu na pojednávaní nepoznám.

Na otázku predsedníčky senátu, či si svedok pamätá, že bolo vykonané opoznávanie svedkom Karabinošom, osoby, ktorá bola podozrivá zo spáchania trestného činu, svedok udáva :

Nepamätám si na to. Na tento prípad si veľmi nepamätám, ja som bol odvelený, a išiel som inde pracovať. Ja som sa zúčastnil previerky výpovedí svedkov. Výsluchy mlč. p. Šimor mlč., že vysluchnuté osoby najprv poučil a čo bolo úlohy poručenia, to potom vykonával.

Na otázku obhajcu Dr. Bohma, či bol svedok na mieste, kde sa našla taška, svedok udáva :
Neviem povedať, či na mieste. My sme mali prepátrať určitý úsek potoka Čierna voda. Išlo o hľadanie vecí.

Na otázku obhajcu Dr. Boham, či si svedok pamätá na odoberanie pachových stôp, svedok udáva :
Nepamätám si.

Na otázku obžalovaného Andrášik, či boli pri vyšetrovaní aj nejakí Arabskí občania, svedok udáva :

V prípade, keď som pracoval s p. Šimorom, si nepamätám.
Viem, že boli nejaké informácie získané od nejakej černošky, ale presnejšie sa vyjadriť
neviem, či to bolo k tomuto prípadu neviem.

Ďalšie otázky na svedka neboli.

Svedok si účtuje cestovné Šahy – Bratislava a späť á 290,- Sk.

U z n e s e n i e

Svedkovi sa priznáva svedočné v sume 580,- Sk.

Predstúpil svedok Milan Šimora, gen. č.l. 1049, ktorý po zák. poučení podľa §§ 97,
100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame
svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede,
o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Svedok bol oboznámený s tým, že minister vnútra nedal súhlas na zbavenie povinnosti
mlčanlivosti a môže tak vypovedať len k procesnému priebehu úkonov, ktorých sa zúčastnil.
Poučeniu som porozumel.

V roku 1976 som pracoval na KÚV kedy to bol odbor vyšetovania VB. V letných mesiacoch
som bol vyslaný aby sme spolu s kolegom Kozom vykonali prehliadku v povodí vody Čierna
voda. Ohliadku sme robili z žlna, našli sme nejaké veci, ale aké to boli veci, to si nepamätám.
Potom sme robili výsluchy. Z týchto výsluchov si pamätám na výsluch Karabinoša,
a zúčastnil som sa vyšetrovacích pokusov so svedkyňami, ktoré bývali v Slávičom údolí.
Nepamätám si, či som robil aj iné výsluchy. Pamätám, si že so svedkom Karabinošom sme
robili aj opoznanie osôb, podľa fotoalbumu. Priame opoznanie s osobami sme nerobili, to
robila iná skupina. Karabinoš tam označil jedného študenta telesnej výchovy a športu meno
Hrmo alebo Hrma. Či ďalšieho označil neviem, už si to nepamätám.
Keď sme robili výsluchy, osoby sme poučili aj o následkoch krivej výpovede a krivého
obvinenia.

Na otázku obžalovaného Andrášika, či bol svedok aj pri ohliadke mŕtvoľy, svedok uvádza :
Nie tam som nebol.

Na otázku obžalovaného Beďača, svedok udáva :
Presné obdobie neviem stanoviť, bolo to v letných mesiacoch.

Na otázku obžalovaného Čermána, či má svedok vedomosť o tom či sa brali vzorky vody
v tom období, svedok uvádza :
My sme vzorky vody nebrali, či niekto iný bral to, neviem.

Na ďalšiu otázku obžalovaného Čermána, svedok udáva :
Neviem povedať, kto bol šéfom vyšetovania.

Na otázku obžalovaného Beďača, v akom postavení bol vyšetovateľ Jiskra, svedok udáva :

Tento bol našim priamym nadriadeným. Nehovoril mi nič o opoznávaní mŕtvej.

Na otázku obžalovaného Dúbravického, či si svedok pamätá, okolie jazierka a terén naokolo, svedok udáva :

Nepamätám si. Ja som na tom mieste ani nebol, my sme robili iba povodie Čiernej vody.

Svedok svedočné nežiada.

Predstúpil svedok Jozef Šimek, ktorý po zák. poučení podľa §§ 97, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Svedok bol oboznámený s tým, že minister vnútra nedal súhlas na zbavenie povinnosti mlčanlivosti a môže tak vypovedať len k procesnému priebehu úkonov, ktorých sa zúčastnil. Poučeniu som porozumel.

V roku 1976 som robil na odbore vyšetrovania krajskej správy. Po ohlásení nálezu mŕtvoly som robil ohliadku miesta činu a dohľadanie miesta nálezu mŕtvej ženy. Na prípade som pracoval, až do zastavenia trestného činu proti vtedy stihanej osobe. Asi do decembra 1976. V roku 1981 som bol znovu zaradený do tímu vyšetrovateľov, a tam som pracoval do septembra 1981. Presne neviem uviesť, za akú dlhú dobu sme ohliadku po oznámení urobili.

Na ohliadku sme išli s pomocou technikov. Miesto, kde sa našla mŕtvola v roku 1976 sa zobrala. Vzorka išla na skúmanie, výsledky by sa mali nachádzať u nás vo výpisoch. Nepamätám si, či boli odoberané podozrivé stopy, tam nebolo z černej vody z miesta činu žiadna. Ak boli odoberané mali by byť zaprotokolované o ohliadke miesta. Pri dohľadaní miesta činu sme išli proti toku rieky, či sa tam nejaké veci nenachádzajú, prípadne stopy. Ja som bol v roku 1976 vyšetrovateľ na prípade sme pracovali asi 3 vyšetrovatelia. Myslím si, že prácu tímu viedol major Jiskra. On bol náčelník prvého oddelenia na odbore vyšetrovania. Z tej ohliadky si ešte pamätám, že sa tam našli skriptá a nejaká taška, ktorú našla nejaká osoba. Pokiaľ ide o vyšetrovací tím v roku 1981 vyšetrovanie viedol major Jiskra.

V roku 1981 som pracoval na prípade od začiatku ako boli osoby zadržané.

Po zadržaní osôb, každý vyšetrovateľ dostal jedného a robili sa výsluchy. Výsluchy sme robili u nás v kancelárii na odbore. Spočiatku boli zadržané osoby vypočúvané ako podozrivý. Môžno niektorí ako svedkovia.

Na otázku predsedníčky senátu, či boli zadržané osoby vypočúvané ako svedok, svedok udáva:

Neviem, či boli zadržané alebo len vypočúvané ako svedkovia.

Pokiaľ bola osoba zadržaná ako svedok bola vypočutá ako svedok. Pamätám si, že som vypočúval obžalovaného Beďača, obžalovaného Čermána. Ak sa jednalo o výsluch vždy som o tom spísal zápisnicu. Zápisnicu som nespísal len vtedy, keď som išiel doručiť, že nebude výsluch. Obhajcu sme oboznamovali o termíne výsluchu vždy deň predtým.

Na otázku obhajcu Dr. Bohma, že či svedok vie o tom, že počas výsluchu obžalovaného Hrmu, musel tento držať ruky na kolenách, svedok udáva :

Neviem o tom.

Na ďalšiu otázku obhajcu Dr. Bohma, svedok udáva :
Vyšetrovateľ nemohol nútiť obžalovaného vypovedať.

Obžalovaný Kocúr, mám pripomienku ja mám k výpovedi svedka nikto mi termín výsluchu neoznamoval, vždy iba pre mňa prišli na výsluch so svedkom Šimekom som nemal výsluchy.

Obžalovaný Andrášik, mám pripomienku, že bolo viac výsluchov bez prítomnosti obhajcu, a bol som nútený vypovedať.

Na otázku obžalovaného Čermána, má svedok vedomosť o tom, že v akých podmienkach sme boli vo väzbe, s akými väzňami sme boli vo väzbe, a že títo väzni cirkulovali medzi nimi, svedok udáva :

Nepoznal som v akých podmienkach sú vo väzbe, ani som nevedel s kým je kto.

Na otázku Čermána, či si svedok pamätá, že obžalovaného sa raz pýtal, prečo je modrý, svedok uvádza :

Na to si nepamätám. Nikde som nevidel známky násilia.

Na ďalšiu otázku obžalovaného Čermána, prečo svedok prestal pracovať na prípade, svedok uvádza :

Išiel som na denné štúdium do školy.

Na otázku obžalovaného Beďača, kto bol podplukovník Slopovský, svedok udáva :
Podplukovník Slopovský bol náčelník správy vyšetrovania.

Na ďalšiu otázku obžalovaného Beďača, prečo bol p. Slopovský odstavený z vyšetrovania, svedok udáva :

Nedá sa povedať, že by bol odstavený z vyšetrovania, náčelník určil tím vyšetrovateľov.

Obžalovaný Beďáč, mám pripomienku toto prehlásil pán Slopovský na verejnom zasadnutí NS ČSFR.

Obžalovaný Beďáč k výpovedi svedka udáva, má časť podielu na tom, čo sa stalo, ostatné vyšetrovanie bolo oveľa horšie.

Na otázku obžalovaného Beďača, či videl svedok mŕtvolu, a či bol pri opoznávaní mŕtvoľy, svedok udáva :

Nie.

Obžalovaný Beďáč, mám pripomienku že 14.7., že ma p. Dobrotka pripravoval na proces a 17.7. som bol vzatý do väzby. Znalec Dobrotka bol pribratý ako súdny znalec z odboru psychológie, boli mu dané otázky a vypracoval znalecký posudok.

Svedok udáva, ako znalca som p. Dobrotku informoval u vyšetrovateľov, či boli zistené nejaké nové skutočnosti, či mu niekto niečo povedal, to neviem.

vykonával vyšetrovací tím, ktorí tvorili vyšetrovatelia, ktorí sa podľa môjho názoru nepoznali. Mojou úlohou bolo aj dozorovať, aby sa vyšetrovacie úkony vykonali v súlade so zákonom. Vyšetrovacie úkony, ktorých som sa ja zúčastnil boli v súlade so zákonom. Trval som na tom, že úkony, kde sa obžalovaný doznal k trestnému činu musia byť vykonané v prítomnosti mojej a obhajcu. Každého obžalovaného som sa vždy pýtal, či vypovedá dobrovoľne.

K obžalobe by som chcel uviesť, že bola svedecky preukázaná účasť obžalovaných na diskotéke, štyria obžalovaní spáchanie skutku doznali, aj únos poškodenej. Nedalo sa pochybovať o dôvodnosti podania obžaloby. Na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku doznali dvaja obžalovaní, a svedkovia ich usvedčovali aj na hlavnom pojednávaní. Vedľajšie okolnosti prípadu sú pre rozhodovanie irelevantné.

Pokiaľ ide o odvolacie konanie ja som mal za to, že rozhodnutie o treste tak ako ho urobil KS je dostatočne odôvodnené a správne. Odvolanie do trestu bolo podané na pokyn GP, pričom mám za to, že v danom prípade boli podľa platného zákona dôvody pre uloženie trestu smrti. Opravujem, navrhovali sme trest smrti na KS a tento návrh bol v súlade so zákonom, ale podľa môjho názoru neuloženie týchto trestov krajský súd dostatočne odôvodnil.

Prípad bol charakteristický tým, že na tú dobu bolo podávaných množstvo sťažností a žiadosti obžalovaných a ich príbuznými. Zvláštnosťou bolo aj nevidané agresívne správanie sa obžalovaných. Mám vedomosť o tom, že jeden z obžalovaných sa vyhŕžal vyšetrovateľovi. Správali sa šokujúco agresívne.

Na otázku predsedníčky senátu, o aké sťažnosti a žiadosti obžalovaných išlo, svedok udáva :

Mali sťažnosti a žiadosti, ktoré boli v súlade s právnym rámcom.

Na otázku predsedníčky senátu, či išlo o sťažnosti a žiadosti na postup v trestnom vyšetrovaní, svedok uvádza :

Možno čiastočne to presne, ale ja to neviem.

Na ďalšiu otázku predsedníčky senátu, aký bol postup pri sťažnosti na priebeh vyšetrovania alebo prácu vyšetrovateľa, svedok uvádza :

Aby som vedel konkrétne odpovedať, musel by som vedieť nejakú konkrétnu sťažnosť, ktorú som mal, a ktorú som riešil. Prokurátor rozhodoval o dvoch druhoch sťažností, jednak o sťažnostiach proti rozhodnutiam podľa Trestného poriadku a jednak podľa § 167 Trestného poriadku. Nepamätám sa, že by som obdržal sťažnosť obžalovaných na brutálne správanie sa vyšetrovateľov. Som presvedčený, že som nedostal žiadnu sťažnosť na brutalitu vyšetrovateľov, alebo použité násilie pri výsluchu obžalovaných.

K veci chcem uviesť, že som sa zúčastnil jednej porady vyšetrovateľov, ktorú viedol mjr. Jiskra. Chcem uviesť, že tím vyšetrovateľov sa skladal z mimoriadne kvalitných vyšetrovateľov. Mjr. Jiskra uviedol, že pociťuje zodpovednosť upozorniť ich na to, že sa v konaní musí postupovať maximálne zákonne. A že keď sa dopyčuje, že sa niektorý vyšetrovateľ zahnal na niektorého z obžalovaných ani na križovatke nebude mávať.

Postup vyšetrovateľov bol dvakrát verifikovaný, a to jednak na hlavnom pojednávaní v roku 1982, keď všetci svedkovia, ktorí vypovedali a usvedčovali obžalovaných, vypovedali v naprostej zhode s prípravným konaním, tak aj na hlavnom pojednávaní v roku 1990 vypovedali, že násilie na nich nebolo páchané. Ja som sa tohto pojednávania nezúčastnil, avšak informácie z tohto pojednávania sú verejne známe.

Sú výpovede svedkov, ktoré mali inú vypovedaciu hodnotu o spôsobe ako boli získané a vypovedali aj svedkovia, ktorí uviedli, že informácie boli získané aj formou nátlaku. Vyplyva z toho záver, že ide o svedkov z toho, ktorí boli z radov rodín a priateľov obžalovaných. Pripadalo mi absurdné, aby policajt robil nátlak na takéhoto svedka, ktorý robil alibi napríklad obžalovanému Kocúrovi. Bol rad výpovedí, kde hovorili, že boli dlho vypočúvaní, ale na otázku, či ich výpoveď je zaznamenaná v zhode s tým čo vypovedali na záver uviedli, „že moja výpoveď je v súlade s tým, čo som vypovedal“, /napr. svedkyňa Benová/.

Niektoré ďalšie výpovede, ktoré boli brané do úvahy išlo o svedkov, ktorí boli vypočúti dodatočne. Napríklad svedkov, ktorí vypovedali v prospech obžalovaného Kocúra. Tieto boli vytvárané prostredníctvom motákov, ktoré vynášal z väznice v Trenčíne psychológ, ktorý bol za toto konanie bol aj postihnutý.

Pokiaľ ide o moju osobu, boli útoky aj na moju osobu, avšak nie v súvislosti mojej funkcie, dozorového prokurátora. Útoky spočívali v tom, že došlo písomné podanie na GP, kde napríklad otec obžalovaného Andrášika oznamoval, že syn gardistu nemôže súdiť deti komunistov. Toto napríklad spôsobilo, že som sa dva dni nemohol zúčastniť pojednávania /čo nebola pravda/.

Ďalej chcem uviesť, že aj obžalovaný Kocúr v záverečnej reči uviedol, že keď sa ma pýtal ako má vypovedať, tak som mu povedal, aby hovoril pravdu.

Pozornosťou v ďalšom konaní bolo postavenie obžalovaného Lachmana, ktorý mi v čase po výkone jeho trestu prišiel oznámiť, že nejaké osoby blízke obžalovaných ho zrejme chcú zavraždiť. Ja som ho poslal za vyšetrovateľmi a v Nitre sa viedlo asi aj vyšetrovanie o tejto skutočnosti.

Pri rozhovore mi obžalovaný Lachman uviedol, že o tom prípade, vie aj viac. Uviedol, že vo fáze činu pri jazierku v aute zaspal, ale keby sa zobudil, tak že by niektorí dopadli ešte inak. Ja som ho potom poslal za vyšetrovateľmi, ale on potom ustúpil od toho, že by sa chcel k prípadu ešte vracat'.

Ešte chcem poznamenať, že na niektoré právne úkony je potrebné pozerat' podľa vtedajšej právnej úpravy., kedy napríklad nebola možnosť obhajcom rozprávať sa bez prítomnosti ďalšej osoby s obžalovaným. Táto možnosť bola vytvorená až v roku 1990.

Pokiaľ si pamätám obhajcovia boli excelentný výber, dôrazne presadzovali svoje požiadavky, a bolo potrebné zaoberať sa ich sťažnosťami.

Ešte chcem zdôrazniť, že by som keby som aj dnes vykonával túto funkcie postupoval rovnako ako vtedy, navyše by som bol zvýhodnený tým, že by som poznal aj výpoveď Francúzok, ktoré sa v tom čase nechceli dostaviť do republiky na výsluch.

Pokiaľ ide o pachové stopy, tento dôkaz bol prezentovaný až na hlavnom pojednávaní. V tom čase sa používali ako dôkaz v Nemecku. Tento dôkaz krajský súd uznal Najvyšší súd nie. Chcem uviesť, že v ČR bol prípad, kedy bol páchatel' uznaný vinným z trestného činu vraždy na základe pachových stôp. V čase pojednávania som ja tieto považoval za indiciu. Ani ja ani nikto z vyšetrovateľov sme nemali záujem na tom, aby boli práve títo obžalovaní odsúdení za tento trestný čin. Neexistuje preto žiadny motiv, pohnútky.

Na otázku predsedníčky senátu, aby sa svedok vyjadril k tvrdeniu obžalovaného Lachmana na hlavnom pojednávaní.

Svedkovi bola prečítaná časť výpovede obžalovaného Lachmana č.l. 754.

Svedok udáva, k tvrdeniu obžalovaného Lachmana chcem uviesť, ja som sa so žiadnym obžalovaným nestretol medzi štyrmi očami. Nikdy netykám žiadnemu obžalovanému.

Pokiaľ ide o zmenu obžaloby ohľadne obžalovaného Lachmana, nekonal som sám, bol analytický tím, ktorí dôkaznú situáciu takto vyhodnotil.

Ďalej chcem uviesť, ak by som hovoril medzi štyrmi očami s obžalovaným Lachmanom, musel by sa o tom nachádzať v spise písomný záznam. Nakoľko tento bol vo väzbe.

Pokiaľ ide o svedkyňu Zimákovú s touto som nikdy medzi štyrmi očami nehovoril. Bol som, ale prítomný pri jej výsluchu.

Bol som prítomný pri výsluchu svedkyne, ktorý vykonával vyšetrovateľ, svedkyňa vypovedala o skutku, a keď hovorila priamo o skutku utopenia prišlo jej zle, vracala, bola v histérii a kričala, „vy neviete čo som ja všetko zažila“.

Predsedička senátu dáva otázku, či svedok vykonával niekedy v priebehu vyšetrovania určitý pohovor so svedkom Vozárom a svedkyňou Vozárovou, a či to bolo zadokumentované, svedok udáva :

Je pravdou, že som sa rozprával so svedkom Vozárom na krajskej prokuratúre v Bratislave o rozhovore som spravil záznam, tento sa ma spýtal, či je nutné, aby bola jeho manželka tak často vyšetrovaná, ja som mu povedal, že je to vec vyšetrovateľov, povedal mi tiež, že sa s manželkou rozprával, a že mu o veci hovorila. Toto svoje tvrdenie neskôr svedok Vozár odvolal s tým, že bol do takého záznamu dotlačený.

Zdôrazňujem, že ja som tohto svedka nevolal, nepredvolával, tento sa dostavil sám. A záznam bol spisovaný zapisovateľkou krajskej prokuratúry. Táto jeho zmena súvisela podľa môjho názoru s tým, že následne bol tento svedok preložený do nemocnice do Nitry.

Chcem zdôrazniť, že svedkyňa Vozárová bola odsúdená pre krivú výpoveď, nebola odsúdená za nič iné. ~~... v porovnaní s obžalovaným Vozárom, ktorý bol vo väzbe odsúdený.~~

Na otázku predsedníčky senátu, či mal mať svedkovia, ktorí vo väzbe vypovedali, niektorí boli zadržaní, svedok udáva :

Ja som nedával súhlas na zadržanie žiadneho svedka.

Na otázku členky senátu, či dostával ako dorozujúci prokurátor nejaké pokyny zo strany stranických orgánov, alebo bolo vplývané na vašu prácu, svedok udáva :

Na to, aby práve obžalovaní boli stíhaní nebol. Opačný nátlak bol na začiatku potom sa už žiadny nátlak nevyskytoval.

Na mňa bol len jeden telefonát, kedy mi telefonoval vtedajší vedúci tajomník OVKS v Nitre pán Talár, o čom som urobil záznam, ktorý mi povedal, že sa poznal s mojím otcom, a že som mladý a nepochopil že antisociálne sily chcú neprofesionálnu stíhajúcu činnosť komunistov zaútočiť na stranu. Toto som oznámil páňovi Pušierovi riaditeľovi na GP.

Na mňa to nemalo žiadny vplyv.

U z n e s e n i e

Hlavné pojednávanie sa prerušuje o 10.40 do 10.45 hod. z dôvodu nevoľnosti obžalovaného Dührnického.

U z n e s e n i e

O 10.50 hod. sa pokračuje v prerušenom hlavnom pojednávaní.

Na otázku obhajcu Dr. Bereseckého, či si svedok pamätá na meno psychológa v Trenčíne svedok udáva :
Nepamätám si.

Na ďalšiu otázku obhajcu Dr. Bereseckého, či si svedok pamätá, že obžalovaný Kocúr odovzdával moták v prítomnosti niektorého prokurátora, či to nebol svedok, svedok udáva :
Nepamätám si túto skutočnosť.

Na otázku obhajcu Dr. Bohma, či mal svedok k dispozícii materiál z roku 1976, svedok udáva:
Áno bol k dispozícii.

Na ďalšiu otázku obhajcu Dr. Bohma, či bol materiál kompletný, svedok udáva :
To ja už neviem povedať. Pre mňa z hľadiska mojej práce bol rozhodný od roku 1981. Z toho pôvodného materiálu iba uznesenie o začatí trestného stihania.

Na otázku obhajcu Dr. Bohma, či z pôvodného spisu si svedok vybral iba tie veci, ktoré ho zaujímali, svedok udáva :
Nevybral som si. To čo bolo podstatné ohliadky miesta činu a podobné, bolo už zaradené do spisu v roku 1981.

Na ďalšiu otázku obhajcu Dr. Bohma, či mal svedok k dispozícii výpoveď svedkyne Benovej z roku 1976, svedok udáva :
Ja to nevyklúčujem, Ja som si ten spis prečítal, ale presne čo v ňom bolo, a čo bolo obsahom v roku 1976 to neviem. Viem o obsahu jej svedeckej výpovede z roku 1981.

Na otázku obhajcu Dr. Bohma, či sa svedok dostal do kontaktu s vyšetrovacím tímom p. Pálku, svedok udáva :
Nie to, nebol vyšetrovací tím. Pálka nebol vyšetrovateľ, to boli operatívci.

Na otázku obhajcu Dr. Bohm, či mal svedok vedomosť o tom, že svedkyňa Vozárová, bola dňa 15.6.1981 zadržaná, a dňa 16.6.1981 prepustená, svedok udáva :
Dátumovo si to nepamätám, môj názor bol, že mala byť vzatá do väzby v tejto trestnej veci. A mal som za to, že svedkyňa Vozárová, mala byť obvinená.

Na otázku obhajcu Dr. Bohma, prečo k tomu nedošlo, svedok uvádza :
Analytický tím rozhodol, že svedkyňa Vozárová, bude svedkyňa. Tento pokyn mi tlmočil vtedajší riaditeľ trestného odboru ZP Dr. Pulier. * → GP

Na otázku obhajcu Dr. Bohma, či svedok vie, že svedkyňa bola 28.8.1981 opätovne zadržaná, svedok udáva :
Viem, že bola zadržaná, mala byť trestne stihaná.

Na ďalšiu otázku obhajcu Dr. Bohma, prečo nebola, svedok odpovedá :
Potom bola trestne stihaná.

Na otázku obhajcu Dr. Bohma, či svedok vie, čo bolo dôvodom prepustenia svedkyne Vozárovej 30.8.1981, svedok udáva :

Dôvodom bolo, že neboli dôvody pre jej väzbu. Keďže nedošlo k obvineniu, nedošlo ani k väzbe a musela byť prepustená. Ja neviem podľa dátumu, ako táto svedkyňa vypovedala.

Na otázku obhajcu Dr. Bohma, či svedok vie, prečo bolo trestné stíhanie svedkyne Vozárovej odňaté dňa 6.10.1981 OP Bratislava 3 ako príslušnej prokuratúre a prikázané krajskej prokuratúre, svedok udáva :

Z dôvodu závažnosti veci. Na základe rozhodnutia krajského prokurátora.

Na ďalšiu otázku obhajcu Dr. Bohma, čo bolo dôvodom, pre väzbu svedkyne Vozárovej dňa 7.10.1981, či to boli časté zmeny výpovedí, svedok uvádza :

Dôvody väzby sú uvedené v uznesení. Dnes si to už nemôžem pamätať.

Na otázku obhajcu Dr. Bohma, čo bolo dôvodom prepustenia z väzby svedkyne Vozárovej 29.10.1981, svedok udáva :

Zrejme pominuli dôvody väzby.

Na ďalšiu otázku obhajcu Dr. Bohma, či vie aké boli dôvody pre vzatie do väzby svedkyne Vozárovej 24.9.1982, svedok udáva :

Ja neviem, ja som o tom nerozhodoval.

Na ďalšiu otázku obhajcu Dr. Bohma, či takýto postup bol v norme obvyklý, svedok udáva :
V normách, ktoré sa týkajú trestného postupu, nie je uvedený, že dôvody pominú musí byť presvedčený.

Na otázku obhajcu Dr. Bohma, či svedok vie, aký spôsobom boli v roku 1979 uškrtené pachové stopy, svedok udáva

Viem ich z popisu, ktorí vypracovali policajti, že ich brali z vecí patriacich Ľudmile Cervanovej. Ten popis bol predložený na hlavnom pojednávaní. Na hlavnom pojednávaní svedok popisoval akým spôsobom boli odobraté pachové stopy. išlo v tom čase o veľmi tajnú vec.

Na otázku obhajcu Dr. Bohma, či má svedok vedomosť o tom, že svedkyňa Benová sa rozhodla pred hlavným pojednávaním v roku 1982 nevypovedať, svedok udáva :

Neviem o tom, je to irelevantné. Svedok nemá právo sa rozhodovať, či bude alebo nebude vypovedať.

Na otázku obhajcu Dr. Bohma, či sa vie svedok vyjadriť k výpovedi svedkyne Benovej, že táto svedkyňa v prítomnosti svedka oznámila, že nebude svedčiť, osoba menom Pálka, a tento na ňu začal kričať a mal to byť svedok, ktorý Pálku zastavil, svedok udáva :

Je to znôžka neznmyslov. Pálka bol operatívce, ja som sa s ním nikdy nestretol, neviem, kde sa toto malo udiat, so svedkyňou Benovou, som ja nikdy takýto rozhovor nerobil. Táto svedkyňa sa sťažovala, že bola šikanovaná, na hlavnom pojednávaní som sa jej spýtal, či to čo vypovedala je pravda, na čo táto svedkyňa odpovedala, že áno.

Na otázku obhajcu Dr. Bohma, či má svedok vedomosť o tom, že svedkyňa Benová bola v roku 1980 zadržaná v cele predbežného zadržania v súvislosti s vykonávaním operatívnej činnosti, svedok odpovedá :

Ja som do veci vstúpil až v roku 1981, nemám takú vedomosť.

Na otázku obhajcu Dr. Schultza, pamätáte sa, či ste vypočúvali svedka Vargu, alebo ste sa zúčastnili pri jeho výsluchu pred vyšetrovateľom, svedok udáva :

Nepamätám si, že by som sa zúčastnil jeho výsluchu. Pamätám si, že na hlavné pojednávanie, bol predsedovi senátu doručený list, že odvoláva výpoveď z prípravného konania.

Na ďalšiu otázku obhajcu Dr. Schultza, či svedok nevie, ktorý prokurátor bol prítomný pri výsluchu Vargu, svedok udáva :

Neviem uviesť, ja som sa výsluchov svedkov, spravidla nezúčastňoval.

Na otázku obhajcu Dr. Schultza, či si svedok spomína, že by sa obžalovaný Dúbravický niekedy na pojednávaní alebo v predchádzajúcich výpovediach priznal.

Nie obžalovaný Dúbravický sa nepriznal.

Na otázku obžalovaného Kocúra, či si svedok pamätá, že bol za obžalovaným v ÚVV Trenčín dňa 7.7.1981, svedok udáva :

Bol som za obžalovanými skoro za všetkými, ale detaily si nemôžem pamätať.

Obžalovaný Kocúr mám pripomienku, 7.7.1981 svedok prišiel za mnou, lebo prišiel vyšetrovať zmenu mojej výpovede.

Svedok udáva, je to zle formulované, ja ako prokurátor som chodil s vyšetrovateľmi, avšak nie vyšetrovať nejaké konkrétne skutočnosti, vyšetrovala sa vražda.

Obžalovaný Kocúr mám pripomienku, svedok mi oznámil, že prišiel preveriť zmenu mojej výpovede.

Svedok udáva, je logické, že keď som tam bol čo je možné verifikovať, tak som položil takúto otázku.

Na otázku obžalovaného Kocúra, pamätáte si, že som vtedy požiadal o psychiatrické vyšetrenie, svedok udáva :

Nepamätám si, že vtedy obžalovaný požiadal, ale všetci obžalovaní boli psychiatricky vyšetrení.

Obžalovaný Kocúr chcem uviesť, že v tom čase, keď za mnou prišiel svedok, keď sa tento pýtal na zmeny výpovede, ja som vtedy uviedol svedkov, ktorí mali potvrdiť moje alibi. Opravujem svedkov som uviedol vtedy 30.6.. Svedok sa ku mne správal veľmi slušne. Svedok mi potom povedal, že prečo ma 20 ľudí videlo na diskotéke. Preto som ja žiadal psychiatra, či som ja nemal nejakú stratu pamäte. Potom za mnou prišiel jeden český hovoriaci človek ako psychiater, a keď som bol na najvyššom súde tak som v ňom spoznal p. Pálku.

Obžalovaný Kocúr mám ďalšiu poznámku, že z tohto rozhovoru, žiadna zápisnica robená nebola ani sa nikde nenachádza.

Na otázku obžalovaného Kocúra, či sa robil záznam o zachytení motákov psychológom v Trenčíne, ja som písal jeden jediný moták, ktorý som odovzdal niektorému prokurátorovi, neviem uviesť, ktorému prokurátorovi, svedok udáva :
Mne určite nie.

Na otázku obžalovaného Kocúra, či vie svedok uviesť, že kedy sa obžalovaný Kocúr správal agresívne, svedok udáva :
Bolo to na hlavnom pojednávaní v roku 1982 obžalovaní skákali do reči svedkom, ja teraz neviem presne opísať, ktorí obžalovaní sa ako správali.

Obžalovaný Kocúr mám pripomienku, že ja som bol na pojednávaní raz napomínaný za to, že som sa uprene pozeral na svedka.

Na otázku obžalovaného Kocúra, v čom spočíval zámer, prečo s ním nenadviazali styk pred zadržaním, svedok udáva :
Išlo o súčasť taktiky vyšetrovateľov.

Na ďalšiu otázku obžalovaného Kocúra, či svedok poznal rodinu obžalovaného Kocúra, ich postavenie, svedok uvádza :
Zatiaľ čo matka a otec svedka boli komunistami, ja som bol vtedy študentom.

Obžalovaný Kocúr mám pripomienku, môj otec ani mama neboli komunisti, nemali vysoké postavenie.

Obžalovaný Kocúr mám zásadnú záverečnú pripomienku, že svedok si veľa vecí vymýšľal, ja som motáky nepísal.

Svedok udáva, všetko čo som povedal, je zadokumentované v spise.

Na otázku obžalovaného Andrášika, či bolo opoznané telo mŕtvej, ktorá bola nájdená, svedok udáva :

Ja môžem vychádzať len z úkonov, ktoré sú zadokumentované v spise, ja som pri tom úkone nebol.

Na otázku obžalovaného Andrášika, či svedok robil nejaké úkony, keď zistil, že bol na obžalovaného Andrášika robený nátlak sadistickým spoluväzňom, svedok udáva :

Dozorový prokurátor v trestnej veci nemá žiadnu ingerenciu na to, aby sa zaoberal umiestnením obvinených vo väzbe. Nespomínam si, že by sa obžalovaný Andrášik mne sťažoval na nátlak vo výkone väzby zo strany spoluväzňov na cele. Nepamätám si ani, že by sa obhajca obžalovaného s takýmto problémom na prokuratúru obrátil.

Obžalovaný Andrášik mám pripomienku, že 26.8. som svedkovi oznámil nátlak policajtov pri výsluchu.

Svedok udáva, nepamätám sa, že by sa mi obžalovaný sťažoval na nátlak policajných orgánov.

Ani na hlavnom v roku 1982 sa ani jeden z obžalovaných nestážoval na nátlak policajtov. Kategoricky odmietam, že by som sa na takéto nátlaky pozeral, keby som o tom vedel.

Obžalovaný Andrášik, tvrdenie svedka nie je pravda.

Na otázku obžalovaného Andrášika, či má vedomosť o tom, že svedkyňa Vozárová kojila, keď bola v cele predbežného zadržania, svedok udáva :
Nie.

Na otázku obžalovaného Andrášika, či vie, že svedkyňa potratila následkom zadržaní, svedok udáva :
Samozrejme to neviem.

Na otázku obžalovaného Andrášika, z čoho svedok zistil, že svedkyne Cohenové nechceli prísť do Československa vypovedať, svedok udáva :

Toto nebola moja kompetencia, bola to kompetencia GP, ktorá vošla do styku s Československým veľvyslanectvom v Paríži, kde svedkyne odovzdali aj denník.

Obžalovaný Andrášik mám pripomienku k výpovedi svedka, svedok skresľuje a nehovorí pravdu.

Na otázku obžalovaného Čermana, či svedok mohol nariaďovať úkony alebo len dozorovať vec, svedok udáva :

Podľa § 174 Trestného poriadku má prokurátor právo dozorovať vec a nariaďovať vykonanie vyšetrovacích úkonov.

Na otázku obžalovaného Čerman, či svedok žiadal vypočutie svedkýň Cohenových, svedok udáva :

Takýto pokyn nebolo potrebné dávať, lebo vyšetrovatelia takýto úkon v pláne mali. Prečo k tomu nedošlo som už vysvetlil.

Obžalovaný Čerman mám pripomienku, pokiaľ ide o hodenie cigariet na hlavnom pojednávaní je to zachytené v zápisnici a bolo to nahrané. Išlo o psychický stav, v ktorom som sa nachádzal, agresivita z mojej strany nebola.

Na otázku obžalovaného Lachmana, že ak som ako tvrdí svedok tohto navštívil tým, že má byť na mňa spáchaná vražda po výkone trestu, či bol o tomto spísaný záznam, resp. či nebola takáto povinnosť z titulu funkcie prokurátora, svedok udáva :

Túto svoju povinnosť som zabezpečil tak, že som ešte v prítomnosti pána Lachmana zatelefonoval na odbor vyšetrovania myslím pánovi Lamačkov, a vec som mu oznámil alebo Hankovi.

Obžalovaný Lachman udáva, ja som za ním nebol, a ak by som bol, mám za to, že by musel byť o tom záznam. On ako prokurátor mal povinnosť urobiť ten záznam.

Všetky sťažnosti, ktoré boli davané boli prešetrované buď orgánom polície alebo ministerstvom vnútra.

Na otázku obžalovaného Beďača, či mal svedok vedomosť o tom, že doznanie obžalovaného Andrášika prišlo z cely a nie z výsluchovej miestnosti, svedok udáva :

Je to nezmysel čo hovorí obžalovaný. Priznanie bolo vo výsluchovej cele za splnenia všetkých zákonných podmienok za prítomnosti obhajcu.

Obžalovaný Beďač mám pripomienku, že v tomto snere podal sťažnosť vtedajší obhajca obžalovaného Andrášika, Dr. Turi-Nagy.

Na ďalšiu otázku obžalovaného Beďača, či má svedok vedomosť o tom, kto bol podplukovník Stanko, svedok odpovedá :

Podplukovník Stanko bol náčelník operatívnej skupiny.

Obžalovaný Beďač mám pripomienku, podplukovník Stanko organizoval Fagana, aby sa obžalovaný Andrášik doznal. Bol s ním na cele obvinený Fagan.

Svedok udáva, ja takú informáciu nemám.

Na otázku obžalovaného Beďača, svedok udáva :

Je veľmi ťažko odpovedať na tieto otázky. Najmä, keď obžalovaný tvrdí, že ja som musel vedieť, keď ja som nemohol vedieť, ja o takýchto úkonoch neviem. Pokiaľ obžalovaný Beďač uvádza, Dr. Turi-Nagya, tento bol zavolaný k výsluchu preto, lebo ja som dal pokyn, že pokiaľ sa obžalovaní začali doznávať, bolo treba zavolať obhajcov. Teda neexistuje, aby sa začal výsluch bez obhajcov, pokiaľ sa obžalovaný išiel priznať.

Na otázku obžalovaného Beďača, či svedok obdržal list, z ktorého bolo zrejmé, že vtedy obžalovaného Brázdu pripravujú v Brne na proces, svedok udáva :

Islo o list, ktorý bol od neznámej osoby, zaslaný prokuratúre, ktorý upozorňoval na to, že je tu pokus urobiť z Brázdu trestne nezodpovednú osobu, lebo sa inak dozná a tým usvedčí ostatných spoluobžalovaných. Predseda senátu hneď dal aj preveriť Brázdov duševný stav.

Obžalovaný Beďač, bol upozornený predsedníčkou senátu, aby kladené otázky zodpovedali k tomu, že svedok bol predvolaný za účelom, aby sa zistili okolnosti, ako prebiehali vyšetrovacie úkony, prípadne ostatné úkony, v ktorých bol svedok prítomný, alebo ktoré on sám vykonával.

Na otázku obžalovaného Beďača, či bol z vyšetrovania vylúčený p. Slopovský, svedok uvádza :

P. Slopovský bol šéfom odboru vyšetrovania a nemohol sa zúčastňovať dielčích vyšetrovaní.

Obžalovaný Beďač mám pripomienku, že p. Slopovský sa vyjadril na verejnom zasadnutí NS ČSFR.

Na otázku obžalovaného Beďača, či má svedok vedomosť o tom, že Dr. Dobrotka pripravoval obžalovaného na proces, svedok udáva :

Nemám takú vedomosť.

Na otázku obžalovaného Beďača, ako je možné, že Dr. Dobrotka a Dr. Kovačiková rozhodovali o tom, ako je trest smrti, keď boli konfidentný ŠTB, súd nepripúšťa túto otázku.

Na otázku obžalovaného Beďača, či má svedok vedomosť o tom, kto robil výsluchu na veľvyslanectve Československa, svedok udáva :

Nešlo o výsluch. Konzul pozval občiansky Francúzska s tým, že sa ich spýtal, či sa chcú zúčastniť procesu, a prezval od nich denník. Ja som pri tom nebol

Obžalovaný Beďač mám pripomienku, že zmluva o právnej pomoci existovala.

Predkladám vyjadrenie Ministerstva zahraničia z 5.9.1990, ktorý sa zakladá do spisu.

Svedok na to je jediná odpoveď, že ten denník sa v spise nachádza - fotokópie.

Obžalovaný Dúbravický predkladá vyjadrenie Veľvyslanectva 23.3.1982, zakladá sa do spisu.

Na otázku obžalovaného Beďača, či má svedok vedomosť o tom, ako boli zadovážené prstene poškodené, svedok udáva :

Nie nemám.

Obžalovaný Beďač má pripomienku, že keď bol v štátnom zariadení, tak som mal na starosti jeho výsluch. Ja však v čase keď žiadne dôkazy, ktoré by dosvedčovali tomu, že sme sa mali zúčastniť procesu, ktoré by sa objavili, som nebol.

Obžalovaný Beďač má ďalšiu pripomienku k výpovedi svedka, že mám za to, že tak ako mal snahu, keď sedel na mieste KP nás chcel všetkých pozabíjať, pozametať s nami, tak je to stále aj teraz, to tak pozorujem. Som zhrozený z tej znôšky ľudí, ktoré tu na povedal, ktoré nemajú oporu v spise.

Svedok k výpovedi obžalovaného Beďača, osočenia obžalovaného si vyprosujem, od človeka obvineného z vraždy, ja som si svoju prácu vykonával zodpovedne, nerozhodoval som sám. A rozhodovali súdy.

Obžalovaný Dúbravický ja chcem uviesť, že svedok sa nikomu nevyhrával, ani ja jemu.

Na otázku obžalovaného Dúbravického, či má svedok vedomosť o tom, že by niekto z jeho rodiny, vyvíjal na neho nátlak, svedok udáva :

Nie.

Obžalovaný Kocúr, ja mám pripomienku len v tom smere, že moji rodičia dostali listy, a otca vylúčili z práce.

Svedok svedočné nežiada.

U z n e s e n i e

O 12.40 hod. sa hlavné pojednávanie prerušuje do 13.15 hod..

U z n e s e n i e

O 13.15 hod. sa pokračuje v prerušenom hlavnom pojednávaní.

Predstúpil svedok **Ján Hubcej**, ktorý po zák. poučení podľa §§ 97, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Svedok bol oboznámený s tým, že minister vnútra nedal súhlas na zbavenie povinnosti mlčanlivosti a môže tak vypovedať len k procesnému priebehu úkonov, ktorých sa zúčastnil. Poučeniu som porozumel.

Do vyšetrovacej skupiny som prišiel v marci 1981, vyšetroval som, t.j. vykonával som výsluchy obžalovaného Brázdu a obžalovaného Beďača.

Výsluchy obžalovaných prebiehali tak, že vždy som ho poučil o jeho právach a zapísal som jeho výpoveď. Prítomnosť obhajcov sme zabezpečovali písomne alebo telefonicky. Nevieť uviesť v akom časovom predstihu.

Pokiaľ obhajca nebol prítomný, vždy som obvineného poučil, či je ochotný vypovedať v jeho neprítomnosti. Iné úkony som nerobil iba výsluchy obvinených.

Na otázku zástupcu KP, či boli robené nejaké nátlaky na obžalovaného Beďača počas výsluchov, svedok udáva :

Žiadne donucovanie prostriedky som nikdy nepoužíval. Som v tejto funkcii 25 rokov.

Na otázku obhajcu Dr. Bohma, aké úkony robil svedok od marca do júna 1981, svedok udáva: S obvinenými som prišiel do styku až 15. júna 1981. Od marca do júna 1981 sme študovali spisy, ktoré boli predtým vyhotovené išlo o spisy z roku 1976. Nevieť sa vyjadriť, či tam boli zápisnice aj po roku 1976. Spisy sme študovali v tom smere, že kto by mohol prísť do úvahy ako obvinený.

Na ďalšiu otázku Dr. Bohma, z akého dôvodu došlo k zadržaniu 15.6.1981 aj osôb, ktoré neskôr vystupovali ako svedkovia, svedok udáva :

Ja sa na to skutočne nepamätám.

Na otázku obhajcu Dr. Bohma, či si svedok pamätá, či sa 15.6.1981 rozoberalo, kto bude následne obvinený, svedok uvádza :

To si skutočne nepamätám.

Na otázku obžalovaného Andrášika, či svedok z toho obdobia poznám podplukovníka Stanka, svedok udáva :

Na starosti mal operatívcoť, ale ako sa volal skutočne neviem.

Na otázku obžalovaného Andrášika, kto rozhodoval o tom, čo bude zaradené do spisu a čo nie, svedok udáva :

Na to vám neviem odpovedať. Výsluchy, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom boli zaradené do spisu. Všetky, ktoré boli spracované boli zaradené do spisu.

Na ďalšiu otázku obžalovaného Andrášika, či sa svedok nepamätá na rozbor vody, svedok udáva :

Nie nepamätám sa.

Na ďalšiu otázku obžalovaného Andrášika, či sa v praxi používali väzni na iných obvinených, svedok udáva :

Na túto otázku vám neviem zodpovedať, to je otázka výkonu väzby.

Obžalovaný Bedáč chcem uviesť, že svedok patril medzi vyšetrovateľov, ktorý voči mne neboli hrubý, ale svedok mi v celom rozsahu diktoval verziu obvinení a obžaloby, aby som to ja tvrdil voči ostatným.

Svedok udáva, ja som mu kládol otázky v tom smere, že akej činnosti sa dopustil ten alebo ten, keďže mali byť spolu.

Obžalovaný Bedáč mám ďalšiu pripomienku v tom smere, že svedok bol prítomný vtedy ako ma dobili dňa 26.8.1981.

Svedok udáva, to je vylúčenie toho, ja som na toho ani ruky nepoložil.

Na otázku predsedníčky senátu, obžalovaný, či viete, či mohla byť týždeň útočil na obžalovaného Bedáča, svedok odpovedá :

V mojej prítomnosti na neho nikto neútočil.

Obžalovaný Bedáč, ja nepoznám toho, kto na mňa útočil prišiel dovnútra a tam ma dobil.

Na otázku predsedníčky senátu, obžalovaný udáva:

Bolo to pri výsluchu. Toto bola tá vec, kedy som ja podal trestného oznámenie na vyšetrovateľov, a ktorá je predmetom pripojeného trestného spisu.

Na otázku obžalovaného Bedáča, ako časove prebiehali výsluchy, svedok udáva :

Výsluchy prebiehali vždy v pracovnej dobe, dokonca vždy to bolo v dopoludňajších hodinách, nepamätám si na výsluchy, ktoré by boli v popoludňajších hodinách.

Obžalovaný Bedáč udávam, že ja som mal 26 výsluchov, v priebehu 2 mesiacov.

Svedok udáva, o každom výsluchu sa spisovala zápisnica, do každej zápisnice sa písalo, kedy výsluch začal a kedy výsluch skončil.

Na otázku predsedníčky senátu, prečo sa nachádza vo vyšetrovacom spise 14 výsluchov, svedok udáva :

Tak bolo potom 14 výsluchov.

Obžalovaný Beďač dodáva, že ja som medzi ten počet 26 zaradil aj konfrontácie a iné úkony, ktoré vykonávala polícia.

Obžalovaný Beďač, chcem uviesť, že vyšetrovatelia sa nám smiali, že nám chodili čítať listy od manželiek, toto bolo na hlavnom pojednávaní v roku 1982, či to bol tento svedok k tomu sa neviem vyjadriť.

Chcem uviesť, že výpovede sú rôzne vo vyšetrovacom spise pre krivé obvinenie.

Svedok si účtuje svedočné a to cestovné za účasť na hlavnom pojednávaní dňa 26.9.2003 a dňa 24.10.2003.

U z n e s e n i e

Svedkovi sa priznáva svedočné v sume 72,- Sk.

Predstúpil svedok **JUDr. Vladimír Lamačka**, ktorý po zák. poučení podľa §§ 97, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamĺčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Svedok bol oboznámený s tým, že minister vnútra nedal súhlas na zbavenie povinnosti mlčanlivosti a môže tak vypovedať len k procesnému priebehu úkonov, ktorých sa zúčastnil. Poučeniu som porozumel.

Pracoval som v roku 1981 ako vyšetrovateľ násilnej trestnej činnosti. Koncom apríla, začiatkom mája 1981 som bol zaradený na vyšetrovanie v predmetnej veci. Tím bol vytvorený rozkazom ministra vnútra SR. Vedúcim tímu vyšetrovateľov bol Dr. Jiskra.

Tento tím bol vytvorený preto, lebo operatívna skupina zhromaždila materiál v uvedenom prípade a vytvorený tím mal zhodnotiť a vyhodnotiť, či sú dostatočné podklady na realizáciu obvinení konkrétnym osobám.

Ja som dostal za úlohu v prvých dňoch vypočuť svedkyňu Vozárovú, ďalej som vypočúval svedka Okenku, a nepochybne ďalších svedkov, na mená si teraz neviem spomenúť. Z obvinených som vypočúval obžalovaného Andrášika a Lachmana.

Na otázku predsedníčky senátu, či svedkyňa Vozárová bola v čase jej výsluchu zadržaná, svedok udáva :

Jednalo sa o jej prvý výsluch, vtedy zadržaná nebola.

Na ďalšiu otázku predsedníčky senátu, či bol svedok Okenka zadržaný, svedok udáva :

Bol predvedený k výsluchu. Pripúšťam, že mohol byť predvedený k výsluchu. Viem, že bol vypočúvaný opakovane.

V prvej etape boli ako páchatelia vytypovaní Brázda, Kocúr a Čerman. Ostatní vystupovali ako svedkovia. V priebehu týchto úkonov sa ich postavenie procesné zmenilo.

Na otázku predsedníčky senátu, či bolo možné svedka zadržať, svedok udáva :

Bolo možné svedka zadržať, ak sa zmenilo jeho postavenie na podozrivého. To znamená, že ten kto bol zadržaný bol podozrivý. Podozrivú osobu nebolo možné vypočúvať ako svedka. Takúto osobu bolo možné vypočúvať, až po prepustení zo zadržania.

Na ďalšiu otázku predsedníčky senátu, či to bolo možné urobiť v ten istý deň, svedok udáva :
Vzhľadom na to, že sa vykonávalo viacero úkonov, bolo možné v priebehu dňa zmeniť postavenie podozrivého na svedka, a svedka na podozrivého. Výsluchy prebiehali takým, spôsobom, že jednotlivé osoby boli poučené podľa Trestného poriadku. O úkone sa spisovala zápisnica.

Na ďalšiu otázku predsedníčky senátu, akým spôsobom bola zabezpečená prítomnosť obhajcu, svedok udáva :
Obhajcovia boli o úkonoch vyzušmievani podľa okolnosti včas, jeden, dva dni pred úkonom, boli vyzušmievani písomne aj telefonicky.

Na otázku predsedníčky senátu, či svedok bol niekedy svedkom určitého psychického alebo iného násilia pri výsluchoch, svedok udáva :
Nikdy som takéto násilie nepoužil a nikdy som nebol svedkom takéhoto násilia. Keďže išlo o prípad, ktorý bol dosť v pozornosti, boli sme aj inštruovaný v tom smere, že musíme postupovať v súlade so zákonom. Kontrolu zabezpečovali jednak cestou prokuratúry, prípadne cestou väznenstva.

Na otázku predsedníčky senátu, či mal svedok možnosť, aby bol svedkom výsluchu v väzbe, svedok udáva :

Nemám možnosť, aby som bol svedkom výsluchu ako vyšetrovatelia, aby neboli umiestneni v jednej väznici.

Na ďalšiu otázku, či svedok vypočúval svedkyňu Vozárovú v priebehu prípravného konania, svedok udáva :
Áno.

Na otázku predsedníčky senátu, či má svedok vedomosť o tom, že táto svedkyňa bola viackrát zadržaná, či to bol on, ktorý dal podnet k takémuto zadržaniu, a ak áno z akého dôvodu, svedok odpovedá :

Mám vedomosť o tom, že svedkyňa Vozárová bola zadržaná asi dvakrát, presne si to už nepamätam. Podnet na jej zadržanie som dal ja a dôvodom na takéto zadržanie bola okolnosť, že sa menilo jej procesné postavenie zo svedka za podozrivú. Pokiaľ išlo o zmenu procesného postavenia, išlo o to, že bola podozrivá zo spáchania trestného činu krivej výpovede.

Na otázku predsedníčky senátu, či vykonával svedok výsluch aj mimo výsluchových miestností, svedok udáva :

Pokiaľ som výsluchy vykonával mimo výsluchových miestností, jednalo sa o výsluchy, ktoré som vykonával u policajných orgánov. Nepamätám sa, že by som vykonával výsluch niekde inde, aj keď to zákon umožňuje svedkyňu Mlčúchovú som nevypočúval. Ani meno Kolárová, mi nič nehovorí

Na otázku členky senátu, či niekto na svedka robil nátlak, aby viedli vyšetrovanie určitým smerom alebo obvinili určité osoby, svedok udáva :

Nebol na nás vykonávaný žiaden nátlak.

Na otázku zástupcu KP, ako sa dostali k svedkyni Vozárovej, svedok udáva :

Z operatívneho spisu, kde bola aj jej výpoveď. V podstate z tejto výpovede sa vychádzalo pri vznášani obvinenia pri konkrétnych osobách.

Na otázku obhajcu Dr. Bereseckého, či sa robili záznamy o tom, že bol predvolaný obhajca a kým spôsobom, svedok udáva :

Mám za to, že sa robili záznamy, a nestretol som sa s tým, že by boli nejaké vznesené námietky v tomto smere.

Na otázku obhajcu Dr. Bohma, o akú výpoveď išlo o svedkyni Vozárovej, svedok udáva :

Pokiaľ ide o vznesenie obvinenia vychádzalo sa aj z tejto výpovede. Nakoľko nie som zbavený povinnosti mlčanlivosti ďalšie materiály operatívneho charakteru a nemôžem o nich vypovedať.

Na otázku obžalovaného Kocúra, či mal obžalovaný pri prvom výsluchu nárok na obhajcu, svedok udáva :

Podľa vtedy platného Trestného poriadku mal obvinený nárok na obhajcu až po vznesení obvinenia.

Na otázku obžalovaného Andrášika, aké úkony ohľadne Urbánka a Škrobánka svedok vykonával, svedok udáva :

Vypočúval som svedka Urbánka, svedka Škrobánka som nevypočúval bolo to po 15.6.1981.

Na ďalšiu otázku obžalovaného Andrášika, či má svedok vedomosť o rozbere vody z potoka, svedok udáva :

Rozbor vody z termálneho jazierka robil až po 15.6.1981. Pribrali sme znalca. Operatívny spis je predmetom služobného tajomstva.

Na otázku obžalovaného Andrášika, či mu svedok niekedy povedal o rozbere vody, svedok udáva:

Pripúšťam, že som mu mohol hovoriť niečo ohľadne rozsievok a expertizach vody.

Na otázku obžalovaného Andrášika, či si svedok pamätá na výsluchu z 26.8.1981, svedok uvádza :

Nepamätám si na ten výsluch. O výsluchoch boli spisované zápisnice.

Predsedníčka senátu konštatuje, že zápisnica o výsluchu obžalovaného Andrášika zo dňa 26.8.1981 sa v spise nenachádza.

Obžalovaný Andrášika mám pripomienku, že z toho dňa sa nespísala, lebo celý deň konali na mňa nátlak. Bol tam prítomný aj svedok.

Svedok uvádza, nespomínam si, pokiaľ by sa také niečo robilo, bola by sa spisovala zápisnica.

Na otázku obžalovaného Andrášika, či telefonoval svedok obhajcovi pred druhým výsluchom, svedok udáva :

Na ten ďalší výsluch si nepamätám.

Obžalovaný Andrášik mám pripomienku, že 26.8.1981 ma zlomili, a 27.8.1981 volali ráno obhajcovi, to neviem. Obhajcovi oznámili, že idem podať priznanie.

Svedok udáva, myslím si, že sa mala prezrieť kniha návštev, či bol na výsluchu 26.8.1981.

Na otázku obžalovaného Andrášika, či si svedok pamätá, že svedkovi oznámil, že na neho robili nátlak spoluväzeň Fagan, svedok udáva :

Nepamätám si na taký rozhovor, to bolo na cele, nemal som o tom vedomosť.

Obžalovaný Andrášik mám pripomienku, že aj pri tomto rozhovore bol prítomný aj Dr. Kurina.

Svedok udáva, pokiaľ by takáto skutočnosť bola povedaná za prítomnosti obhajcu, bola by zaprotokolovaná.

Na otázku obžalovaného Andrášika, prečo svedok nevyšetroval jeho alibi, svedok udáva :

V rámci vyšetrovania sme sa snažili vypočuť aj svedkyne Cohenové.

Svedkyňa Cohenová bola v súčasnosti v nemocnici, pretože mala problémy so zdravím. Svedkyňa bola prítomná na výsluchu, ale nepovedala nič. Svedkyňa Cohenová bola v nemocnici, pretože mala problémy so zdravím. Svedkyňa Cohenová bola v nemocnici, pretože mala problémy so zdravím. Svedkyňa Cohenová bola v nemocnici, pretože mala problémy so zdravím.

Na otázku obžalovaného Andrášika, či si svedok pamätá, kedy to bolo, svedok udáva :

Bolo to v priebehu vyšetrovania v roku 1980, ale informácie prišli až po skončení vyšetrovania.

Na otázku obžalovaného Andrášika, či poznal p. Stanka, svedok udáva :

Áno. Tento bol členom operatívnej skupiny.

Obžalovaný Andrášik, mám pripomienku, že väzňa Fagana na mňa najímaj p. Stanko. Svedok robil na mňa nátlak, nie fyzický, ale psychický.

Svedok udáva, chcem k veci uviesť, určitý psychický nátlak tam je, obvinenému je vznesené obvinenie, je vzatý do väzby, je nútený aby sa vyjadroval k dôkazom. Ide však o nátlak, ktorý zodpovedá zákonu.

Na otázku obžalovaného Andrášika, svedok udáva :

Svedkyňa bola vypočutá 15. a 16.6.1981 mali sme vedomosť o tom, že mala malé dieťa. A pýtali sme sa jej, či má nejaké materské povinnosti, ktoré by bránili jej prítomnosti na ukone nasledujúci deň. Svedkyňa Vozárová povedala, že nemá také povinnosti, ktoré by jej bránili, a povedala, že je ochotná vypovedať aj na druhý deň. A na jej požiadavku potom bol privezený jej manžel a spoločne potom prespali v hoteli.

Obžalovaný Andrášik mám pripomienku nesúhlasila s týmto.

Na otázku obžalovaného Čermana, či mal svedok možnosť zo svojho postavenia ovplyvňovať priebeh a výsledok vyšetrovania tým, že by presadil svoj názor o veci, svedok udáva :
Mal som tú možnosť, bola to timová možnosť.

Na otázku obžalovaného Beďača, či sa svedok zúčastňoval hlavného pojednávania, svedok udáva :
Nezúčastňoval som sa. Odmietam, že by verejnosť tvorili vyšetrovatelia, ktorí tam boli nasadení.

Na otázku obžalovaného Dúbravického, v akých hodinách vykonával svedok výsluchy, či to bolo aj vo večerných hodinách, napríklad výsluch svedkyne Vozárovej, svedok uvádza :
Výsluchy sa vykonávajú podľa potreby, pokiaľ ide o svedkyňu Vozárovú, táto bola vypočúvaná počas dňa časy a dátumy sú v zápisniciach.

Obžalovaný Dúbravický poukazujem na výsluch č.l. 1350, ktorý skončil 21.20 hod.

Svedok uvádza, vždy sme uviedli čas, kedy bol skončený výsluch.

Obžalovaný Dúbravický týmto som chcel poukázať na malé rozpory vo výpovediach.

Na otázku Dúbravického, či robil on alebo jeho príbuzní na neho nátlak, svedok udáva :
Nie.

Obžalovaný Dúbravický mám pripomienku v tom smere, že svedok mi raz povedal, že nad Andrášikom je už križ, že Andrášikov otec vyhodil Dr. Dúbravického zo strany, a že mladý Andrášik urobí zo synom Dúbravického to isté.

Svedok uvádza, nepamätám si, že by som bol za Dúbravickým.

Svedok si svedočné nežiada.

Predstúpil **svedok Eubomír Gerbel**, ktorý po zák. poučení podľa §§ 97, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Svedok bol oboznámený s tým, že minister vnútra nedal súhlas na zbavenie povinnosti mlčanlivosti a môže tak vypovedať len k procesnému priebehu úkonov, ktorých sa zúčastnil. Poučeniu som porozumel.

Do vyšetrovacieho tímu som bol zapojený v roku 1981. Vyšetrovania som sa zúčastnil od začiatku. Vypočúval som obžalovaného Kocúra, Dúbravického a svedkov.
Výsluchy prebiehali v súlade so zákonom, pri obvinených bolo termíne upovedomených obhajca.

Na otázku predsedníčky senátu, či v priebehu vyšetrovania došlo aj k zadržaniu svedkov, svedok udáva :

Ja o tom nemám vedomosť.

Na otázku predsedníčky senátu, svedok uvádza

Neviem o tom, že by som ja bol pri zadržaní obžalovaného Lachmana.

Pokiaľ ide o zadržaných svedkov takúto vedomosť mám len o Zimákovej, (Vozárovej).

Táto bola vypočutá najprv ako svedok, potom prišlo z jej strany nejak k pochybnosti a bola zadržaná. Do inej pozície sa dostala z titulu pozície Kocúra.

Pokiaľ mi bola ukázaná zápisnica o zadržaní obžalovaného Lachmana, je možné, že som pri tomto bol, avšak teraz si to už nepamätám.

Pokiaľ je na zápisnici o zadržaní, na zadnej strane zápisnice uvedené, že zadržané osoby majú byť umiestnené oddelene od osôb, ktoré mali byť vypočuté ako svedkovia. Bolo to z toho dôvodu, lebo mi sme z prvo počiatku nevedeli, resp. nemohli sme vedieť kto v akom procesom postavení skončí.

Osobu, ktorá bola zadržaná nebolo možné vypočuť ako svedka.

Na otázku obhajcu Dr. Bereseckého, či sa robili nejaké záznamy o predvolaní advokátov na úkony, svedok udáva :

Ja predpokladám, že áno. Mali by byť uložené v spise.

Na otázku obhajcu Dr. Bereseckého, či sa stal prípad, že predvolaný advokát nebol prístupný a výsluch, ktorý v tom čase prebiehal, svedok udáva :

Keď som bol na úkone u Dr. Bereseckého, vedel som, že sa predvolal na výsluch advokát Kocúra, keď sa predvolal, že ho nekontaktujem, že volám Dr. Bereseckého na výsluch na vyjasnenie určitých motívov.

Na otázku predsedníčky senátu, či bol potom zavolaný nejaký iný obhajca obžalovanému, svedok udáva :

Neviem sa k tomu teraz vyjadriť, neviem dokonca či bol ten výsluch aj vykonávaný.

Na otázku obhajcu Dr. Bereseckého, či bol zakaždým vyhotovený protokol o výsluchu obvineného, svedok udáva :

Pokiaľ som bol za ním vo väzbe za účelom vykonania výsluchu, tak bol vždy vykonaný aj príslušný protokol.

Na ďalšiu otázku obhajcu Dr. Bereseckého, či bol aj iný dôvod návštevy obžalovaného Kocúra ako výsluch, svedok udáva :

Áno bol, najmenej dvakrát a to za účelom odobratia biologických vzoriek a druhýkrát za účelom predvedenia na sexuologické vyšetrenie.

Predsedníčka senátu, oboznamuje úradný záznam č.1. 758, kde sa nachádza rozhovor vyšetrovateľa s obžalovaným, svedok uvádza :

Nie je to procesný spôsob, ale je to možné. Z tohto záznamu je možné vidieť, že keď som išiel za obžalovaným aj z iného titulu o návšteve som spísal úradný záznam.

Obžalovaný Kocúr chcem sa spýtať na motáky, o ktorých bola reč, svedok udáva:

Viem sa k tomu vyjadriť, psychológ, ktorý pracoval vo väznici v Trenčíne Dr. Lašman bol pre toto aj stiháný.

Na otázku obžalovaného Kocúra, či si svedok pamätá na jeden moták u obžalovaného, svedok udáva :

Skutočne neviem.

Obžalovaný Kocúr mám pripomienku, že som dal jeden moták 29.10.1981. Moták som chcel dať advokátovi, ale keď prišiel prokurátor, dal som ho jemu, svedok udáva :

Na to si nepamätám.

Na ďalšiu otázku obžalovaného Kocúra, či sa svedok niekedy vyhráždal obžalovanému, že mu zavrú sestru, svedok udáva :

Ja ani neviem, že má sestru.

Na otázku obžalovaného Kocúra, či svedok vypočúval svedkov, ktorých on navrhoval na preverenie svojej obhajoby, svedok udáva :

Neviem tie mená, Luprich, Luprichová. Ja mám dojem, že nie.

Obžalovaný Kocúr mám ďalšiu pripomienku, že svedok bol predvolaný na pojednávanie v roku 1982, avšak sa zúčastnil pojednávania sedel vzađu a potom bol predvolaný. Pri tejto výpovedi pripustil, že sa mojej sestre vyhráždal.

Ďalej mám pripomienku, že zápisnica o výsluchu nebola robená 7.7..

Na otázku obžalovaného Kocúra, či svedok pamätá na rozhovor o vzorke vody s obžalovaným, svedok udáva :

Nepamätám si, je to možné.

Obžalovaný Kocúr mám pripomienku, že vtedy mi svedok povedal, že vzorka vody „sedela“.

Na otázku obžalovaného Andrášika, či sa zúčastnil výsluchu obžalovaného 26.8.1981, svedok udáva :

Nebol ani pri jednom výsluchu obžalovaného Andrášika a Beďača, zúčastnil som sa len pri oboznamovaní.

Obžalovaný Beďač mám pripomienku v tom, že svedok bol viackrát prítomný pri mojom výsluchu. Chceme uviesť, že vyšetrovatelia si zobrali viac výsluchových ciel a pri výsluchoch sa striedali.

Svedok udáva, mám dôvod sa domnievať, že ja som nebol na jeho výsluchoch, lebo ja som chodil na výsluchy trikrát do Trenčína, a posledné dva dni som býval v Žiline a chodil za obžalovaným Dúbravickým.

Predsedička senátu oboznámila zápisnicu o výsluchu obžalovaného Beďača 16.7.1981, kde je zaprotokolovaná prítomnosť svedka na výsluchu.

Svedok udáva, musí to byť výnimka. Nemám dôvod, prečo by som to tajil.

Obžalovaný Beďač mám pripomienku, keď bolo podpísané, že výsluch viedli Hubcej s Taligom, chodili aj ďalší vyšetrovatelia v priebehu výsluchu.

Obžalovaný Dúbravický mám otázku, či som robil ja alebo moji príbuzný nejaký nátlak, alebo či niekto za ním chodil z rodiny Dúbravického, svedok udáva :
Nie.

Na otázku obžalovaného Dúbravického, či sa ho pýtal, či potrebuje advokáta, teda jeho, svedok udáva :

Obžalovaný Dúbravický ja mám pripomienku v tom smere, ja som ani nežiadal, aby bol prítomný obhajca pri výsluchoch.

Obžalovaný Dúbravický mám pripomienku, že psychický nátlak som videl v tom, že napríklad balík mu neprišiel svedok mu nedal hygienický balík a podobne.

Svedok uvádza, ja som s tým nemal nič spoločné.

Obžalovaný Dúbravický trvám na tom, že to bol svedok, ktorý mi neumožnil dostať hygienický balík.

Obžalovaný Dúbravický, trvám na tom, aby sa svedok vyjadril.

Svedok udáva, nechcem sa k tomu vyjadriť.

Na otázku obžalovaného Kocúra, žiadam, aby sa svedok vyjadril prečo mi nebola umožnená porada s obhajcom 2.7., svedok udáva :
Neviem o aké právne ponaučenie malo ísť.

Obžalovaný Kocúr trvám na tom, že svedok mi neumožnil právnu pomoc.

Svedok svedočne nežiada.

Predstúpil svedok Jozef Taliga, ktorý po zák. poučení podľa §§ 97, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Svedok bol oboznámený s tým, že minister vnútra nedal súhlas na zbavenie povinnosti mlčanlivosti a môže tak vypovedať len k procesnému priebehu úkonov, ktorých sa zúčastnil. Poučeniu som porozumel.

Vo vyšetrovacej skupine som pracoval v roku 1981 ja som nebol vyšetrovateľ, ja som bol ako osoba, prítomný pri výsluchu. Dnes si už nepamätám, akých výsluchov som sa zúčastňoval.

Pri výsluchu bol prítomný obhajca. Ak neboli prítomní obhajcovia vylúchajúci sa pýtal vylúchanej osoby, či bude vypovedať v ich neprítomnosti.

Za mojej prítomnosti nebol robený žiadny nátlak pri mojej prítomnosti. Ja som sedel pri výsluchu a niekedy som sa aj spýtal niečo.

Na otázku zástupcu KP, svedok udáva :
On bol pracovníkom kriminálnej polície.

Obžalovaný Kocúr mám pripomienky k výpovedi svedka, ja mám taký pocit, že to bol p. Taliga, ktorý ma udrel pri opoznávaní podľa fotoalbumu, svedok udáva :
Nie je to pravda, lebo ja som nikoho nikdy neudrel.

Na otázku obžalovaného Andrášia, či pracoval s Čechmi, svedok udáva :
Nie.

Obžalovaný Beďač udáva, mne sa chvejú ruky, keď vidím tohto človeka, to je to najväčšie zlo, ktoré som kedy videl. Svedok okolo mňa chodil, pichal do mňa, sácal do mňa, reval po mne. Páchal mi rôzne zlo, nebudem to už viac hovoriť. Ja keď som už oznámil, že som bitý na výsluchu, nemal som iné východisko.

Svedok udáva, ja som v živote nikoho nezbil, ani za mojej prítomnosti som nevidel, že by niekoho bili.

Obžalovaný Beďač, mám pripomienku, že tento svedok vypočúval spolu s Hubcejom Brazdu.

Svedok svedočné nežiada.

Predstúpil svedok Karol Tóth, ktorý po zák. poučení podľa §§ 97, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamĺčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Svedok bol oboznámený s tým, že minister vnútra nedal súhlas na zbavenie povinnosti mlčanlivosti a môže tak vypovedať len k procesnému priebehu úkonov, ktorých sa zúčastnil. Poučeniu som porozumel.

Vyšetrovania som sa zúčastnil už v roku 1976. Vyšetrovanie bolo vtedy proti obvinenému Hrmovi. Pamätám si, že sa vykonávalo opoznávanie, kedy svedok Karabinoš mal spoznávať osoby ktoré išli v motorovom vozidle. Doviezli sme asi 8 príslušníkov z Rače, a pri samotnom opoznamovaní som nebol.

Na otázku obžalovaného Kocúra, či medzi svedkami nefungovali aj osoby zo zahraničia, svedok udáva :
Pamätám sa, že sa vyšetrovali aj ohľadne nejakých Arabov. Výsledok rekognície neviem.

Na otázku obžalovaného Beďača, či opoznávanie bolo vykonané zákonným spôsobom, svedok udáva :


Rozhodne to bol procesný úkon.

Svedok svedočné nežiada.

U z n e s e n i e

Hlavné pojednávanie sa odročuje na 1.2 a 5 decembra 2003, o 9.00 hod., č.dv. 91 s tým, že obžalovaní, obhajcovia, zástupca KP, členovia senátu berú termín hlavného pojednávania na vedomie a vzdávajú sa písomného predvolania.

Hlavné pojednávanie skončené dňa 24. októbra 2003 o 15.45 hod.

Zapisovateľka : 

Predsedička senátu :